



Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET ·

GRUNDLAGD AV
FRITHIOF HELLBERG

UTGIVARE:
BEYRON CARLSSON

UPPLAGA **A**

N:o **25**

DEN 22 JUNI 1924

PRIS **35 ÖRE**

REDAKTÖR:
EBBA THEORIN



*Vår Drottning
på Capri.
Fotografi för Idun.*

PEWE. EN KARAKTÄRISTIK

PÅ 40-ÅRS DAGEN. AV DR. ALMA SÖDERHJELM.

»VI ÄRO ALLA DYNINGAR AV stormar, som varit», skriver prins Wilhelm i en av sina dikter. Han kände sig utan tvivel mycket gammal den stund han författat dessa expressiva rader. Men man är icke någon dyning vid 40 år. För att vara det måste man ha levat betydligt mer tillfälligt och meningslöst än prins Wilhelm gjort.

Då finns det en annan dikt, som har mer personpsykologiskt intresse. Det är den om puzzlespelet.

Det är så vi gärna tänka oss honom, när han är riktigt sig själv. Lutad över små fantastiska bitar, »där mönstret sig villsammt ritar», grubblande över hur man skall foga dessa föremål, där »ingen kant är rak» »tillhoppa i vinkel och hak», så att de skola »föreställa ett liv». Rynkande förut rynkiga pannan, och mån om att »få vara i fred» letar han i alla fall tålmodigt »i mörjan», för att »börja från början», när där händelsevis »kommer någon annan och stjärper allt på sned».

Egen böjelse och naturlig begåvning förde prins Wilhelm från den kurs hans livs sjökort först tyckes ha visat, till författarskapet. Det finnes intet så vanskligt som att byta yrke. Huru många ha icke valt efter lust och begåvning och aldrig blivit bofasta på det nya området. Prins Wilhelm har med sällsynt ärligt uppsåt, ren vilja och tålmodig energi gått fram på sin linje. Han har fått sätta in en hel fond av arbetsvilja bara för att komma därefter att bli tagen på allvar. I det längsta har den kritik, vilken ej kommer i tryck, och som därför är den farligaste, stämplat honom såsom en älskvärd dilettant, vägrande att syna hans verk noggrant i sömmarna. Slutligen har han dock segrat, och från att ha varit föremål dels för en okritisk beundran, dels för föraktfull axelryckning har han begynt bedömmas som den han är: en författare, som skriver bättre och skriver sämre, som lyckas och misslyckas, men som för varje arbete går framåt, blir räddare om sin konstnärlighet, oroligare och på samma gång djärvare. De tio år, som hans egentliga författarskap omspinner, är bara början till en gärning, men den rymmer redan en hel del gott och till och med framstående arbete, samt en häpnadsväckande utveckling och utvidgning. Den har även i någon mån kristalliserat ut hans författars art.

Detta är dels lyriskt, dels journalistiskt. Han är en god iakttagare: intet som passerar förbi undgår hans öga och medvetande. Lättheten att fånga ögonblicket både i fantasien och verkligheten är slående tydlig. Det lyriska hos honom är att han omsätter detta ögonblick hellre i rörelse än i stillastående, i dikt än i bild. Det journalistiska, att intuitionen gärna hastigt breder ut sig till reflexion. Han har även den bornejournalistens snarfyndighet och sinne för proportioner. Därför äro slutligen hans reseböcker och resebrev det, där han gett mest av sig själv. Men han har försökt sig på många andra områden. Om hans drama var novellistiskt, så finnes det å andra sidan

D:r Alma Söderhjelm ger här en livfull karaktäristik av prins Wilhelm, som i dagarna fyllt 40 år och som varmt hyllats även i sin egenskap av lyriker, teaterkritiker, reseskildrare, novellist, dramatiker, litterär översättare, forskningsresande — i de tre första kallen välkänd för Iduns läsare just under det märke, som läses här ovan som rubrik.

dramatik i hans noveller. Det blir intressant att se vad det nästa decenniet kommer att utnyttja av hans möjligheter, och vilken av de många litterära stigarna, på vilka han nu söker sig fram, skall föra honom till den stora vägen.

Med lika stort allvar, som prins Wilhelm skriver, sköter han sin så kallade bildning. Den bästa skoluppföstran och den yppersta sjökrigsakademi kunna icke hindra, att han



Prins Wilhelm. Efter en croquis i en norsk tidning. Se i övrigt fotos av prinsen sid. 621.

har mycket att läsa och lära. Inför sina författarkolleger, vilka nästan samtliga äro begåvade med höga akademiska lärdomstitlar — och de yngre svenska lyrikerna tyckas speciellt utvalda! — är prinsen icke annat än en litterär autodidakt. Men han är den första att vara medveten därom, och han strävar allvarligt att följa sina kolleger i spåren.

Prins Wilhelm är som människa okonstlad, glad och humoristisk. Han är en eftertänksam vän och en pålitlig kamrat. Han har en naturlig älskvärdhet och en flärdlös taktfullhet både då det gäller jämställ- da och underordnade. Jag sade honom en gång, att jag aldrig hört någon som så hövligt tackade för varje vardagstjänst, som göres honom. »Det är inte bara hövlighet», genmålde han, »men jag är verkligen tacksam, när någon gör mig en tjänst». I detta svar mötas de tvenne sidor, som äro utpräglade hos honom, hans personliga anspråkslöshet och hans invanda kunglighet. Ett utslag av detta sammangående är helt säkert också hans stora lojalitet. Han glöm-

mer aldrig ett ord som fällt, ett givet löfte, ett klockslag. Han kommer hellre resande i hällregn än han lämnar en person utan återbud, ifall det till exempel händer, att det är söndag och en fransk bytelegraf hålles stängd. Han går hellre och knagglar sig fram längs strandstenarna vid ett bråddjup, än han slår in på den leende och blomstrande väg, där det står »förbjudet område», oaktat han med egna klara ögon kan se, att alla andra taga vägen genom lustgården. Han tänker alltid i första rummet på andras nöje och bekvämlighet; sedan på sin egen. Endast där det gäller hans arbete falla för honom alla hänsyn. Helt säkert känner han, att arbetet är livets, och i all synnerhet hans eget livs ryggrad.

Trots sin svenskhet är prins Wilhelm till typ tämligen internationell, tysk och fransk i lycklig blandning, vilket gör honom ganska mycket lik en engelsman. Utan överdriven känslomhet, har han av tyskt, sensibiliteten, ensamhetsbehovet och den hemkänsla, som gör att livet uppenbarar sig för honom lika mycket i de små vardagstingen som i det stora skeendet. Av sina franska förfäder har han fått det bästa av arv: den klara, omutliga galliska logiken.

Prins Wilhelm är en i bästa mening modern människa, med nära kontakt till sin egen värld och tid. Respektlös inför alla fördomar, frivol gentemot all småsinthet och dumhet, är han ödmjuk inför det riktiga, det äkta, det väsentliga. Han har sett och prövat för mycket för att ej veta, att denna värld är en hård värld och att man måste hålla ett stramt tag om sig själv för att kunna klara stormarna och försåten.

Det finns en roman av en svensk-finländsk författare, Ture Janson, där prins Wilhelm figurerar som straffagefigur.

Det dagas över Ålandshav och bokens huvudpersoner komma upp till sin morgonfrukost på Finlandsbåten. I salen sitta några enstaka resande.

— — »Den andra var civil, en lång ung gestalt. Han blickade ut genom fönsterrektangeln, bakom vilken landskapsfilmen drog förbi. Nu vände han huvudet, han visade ett tyst, frånvarande ansikte — —.»

I samtidens farkost, där vi alla trängas för att få oss ett mål mat eller för att se en bit av havet, sitter prins Wilhelm också ensam i ett hörn.

Men där han sitter, i en isolering, som är dels tillfällig, dels betingad av hans egen natur, har han vunnit sina medpassagerares välvilja och aktning. De känna honom icke så mycket och icke på långt när alla. Men de tycka om att ha honom med på båten.

Alma Söderhjelm



KOBBS finaste *Ceylon Thé* (grön etikett) giver en fyllig, aromatisk, starkt stimulerande dryck. De thévänner, som en gång druckit av detta utsökt fina *Ceylonthé*, godtaga därefter helt säkert icke något annat thé.

D R O T T N I N G E N P Å C A P R I

DEN SOM EN GANG BESÖKT det underbara Capri, glömmer säkert aldrig det första intrycket av färden från Granda Marina uppför den i zigzag, delvis utefter branta klippvägar ledande vägen med den imponerande utsikten ut över Golfi di Napoli med Neapel och Vesuvius i bakgrunden. Efter omkring tjugu minuters åktur är man uppe på höjdplatån och kommer så småningom till den lilla idylliska, typiskt italienska staden Anacapri. Sedan man passerat denna och börjat vandringen till fots utför öns södra sluttning, kommer man till ett vitt hus med enkla, rent italienska linjer. På ömse sidor om porten står skrivet »Casa Caprile».

Det är här Hennes Majestät Drottningen i år ånyo på sin läkares inrådan har måst söka återhämta och stärka sina medtagna krafter, och där finner man också idealet av lugn och vila. Casa Caprile ligger omkring 300 meter över havet och har ett härligt läge, i det den erbjuder föreningen av höjd- och havsklimat. Utsikten därifrån är den vackrast tänkbara. Åt ena hållet ser man det mäktiga Monte Solaro och framför och å ömse sidor sträc-



Iduns omslagsbild visar bilden av Sveriges drottning på promenad i den vackra cypressallén vid den villa å Capri där Hennes Majestät under den sistförflutna tiden vistats. Här avbildas drottningens bostad vars natursköna omgivningar såsom framgår av texten äro ägnade att ge den rekreation som varit så välgörande för drottningens hälsa.

ka sig vidsträckta fruktträdgårdar, oliv- och fikonlundar, ekdungar och slutligen längre bort det blåa Medelhavet med ön Ischia, stolt resande sig i fonden.

Själva »Casán» är, som sagt, en enkel byggnad, inredd med komfort och trevnad. Utefter fasaden framför drottningens våning sträcker sig en lång veranda, där Hennes Majestät kunnat ostörd få vila och njuta av den härliga, soliga luften. Framför »Casán» ligger en trädgård, omgiven av en mur, på vilken tusentals rosor slingra sig. I denna förtjusande trädgård i den vackra cypressallén har Hennes Majestät vanligen tagit sina morgonpromenader och för övrigt vistats där större delen av förmiddagen, njutande av den sällsynt rika floran, vackra palmer, cypresser, cedrar, pini-

er, eucalyptus, cactus och andra växter och i synnerhet en myckenhet av rosor, som fångla ögat genom sin yppiga växtlighet.

Under eftermiddagen ha vanligen företagits längre promenader i den härliga Campagnan och på de vackra sluttningarna, bland blommande buskar och branta klippväggar med olika utsiktspunkter som mål.

”DALPOJKEN DANSAR, DALKULLAN MÅ.”

HUR MIDSOMMAREN FIRAS ÄN I DAG I SVERIGES HJÄRTA.

Från majstångsplanen klingar sången mjuk och innerlig:

Jag vet en dejlig rosa
så vit som liljeblad,
när jag på henne tänker
så görs mitt hjärta glad,
dess stämma ger en ljuvlig tröst
likt näktergalens blida röst
så hövisk och så skön.

Och den sista versen:

Farväl, farväl min hjärtans kär,
i drömmen är du städs mig när,
mångtusende godnatt...

Men det är ingen i den lyssnande skaran, som tänker på att säga godnatt. Det är ju midsommarafton, till och med småkyllarna måste vara med ute och fira midsommar, de ligga så rart nedstoppade i sina små grönmålade Leksandskärror, ställda i lä vid kyrkogårdsmuren. Liv och död mötas här på ett underbart sätt den natten. De hädangångna, som slumra under de lumiga björkarna, tyckas vara med och lyssna som förr en gång till fiolen och sången. Spelmännen på muren och glam-

met vid majstången störa ej deras frid, och de störa heller ingen, allt är gott, allt är som det skall vara. —

Och vilka friska glada färger vila ej över tavlan! Medan de stadiga gubbarna med tre par långa »saxar» och många »hej» och »stopp» försiktigt tagit ned den ståtliga majstången, ha pojarna kört fram

ett helt lass unga björkar och barnen ha kommit från ängar och hagar med stora fång av blommor att klä den på nytt med. Varje by har sitt särskilda sätt att smycka majstången, hjärtan, pilar, stjärnor och kransar, även små granar och tallar på tvärsåarna, känneteckna de olika Siljanssocknarna, vilka ha sina stänger stående året runt. I Leksand äro nog hjärtan och dalpilar det vanligaste samt tvärsåar med hängande kransar. Hjärtana bruka pojarna göra av två smala björkar, som spikas på stängen och böjas i den storlek man vill ha, och sedan viras med sitt eget löv. Inne i hjärtat brukar man ofta sätta »brud» och »brudgum», bundna av olika blommor, till brudens raskförklä är det fint med blåtuppa (blåklocka). Kransarna bindas av de unga kullorna, det finns kanske inte så mycket blommor ännu att välja på, men vad som alldeles säkert måste vara med är liljeblad (liljekonvaljblad), som sättas i stora knippen på jäm-



Klädda i sina vackra Daladräkter samlas de unga till midsommardans. (Foto H. P. Persson, Djura.)

(Forts. sid. 622.)



H. E. EKSTRÖMS JÄSTMJÖL



D E N S T O R A H U N G E R N . . .

EN BOK OM ETT »TROTS ALLT». ANMÄLAN AV TOR HEDBERG.

DEN MODERNA NORSKA ROMANEN har stora och vackra anor att bygga på och upprätthålla. Den skapades under det förra århundradets senare decennier av stormän sådana som Björnson, Lie, Kielland, Kristian Elster, som, var och en i sin anda, gävo den en skarp och hög nationell prägel, vilken, ehuru omformad i tidens växlingar, den sedan i stort sett bibehållit. I Garborgs landsmaalberättelser blev den nästan en litterär provinsialism, medan den hos Hamsun fylldes med en kosmopolitisk upprorsanda, som han dock senare lämnat bakom sig på pilgrimsfärden till »Markens gröda». I »Kristin Lavransdotter», Sigrid Undstets stora kulturhistoriska roman, de senaste årens största skandinaviska succés, har den så fått en ny, än mäktigare resning och fyllts med den isländska släkthistoriens episka bredd och kärva tragik. I anläggningens djup och storvulnhet står denna roman utan motstycke i samtida skandinavisk litteratur — med ett undantag, Olof Högborgs »Den stora vreden», som dock av sin delvis otympliga form dömts till en impopularitet, lika förklarlig och lika orättvis som den norska romanens ofta mästerliga form gör dess popularitet rättvis och förklarlig.

Alltjämt har dock den norska samhällsromanen med anknytning till aktuella förhållanden sina dyrkare, så väl manliga som kvinnliga, tävlande med varandra i grovkornig naturalism och från samhällskritik. Man kan icke säga att de kvinnliga ligga under i tävlingskampen, vilket säkerligen är tillfredsställande för Iduns läsarinor att höra. Det är dock icke med någon av dem som jag här skall sysselsätta mig, utan med en av förgrundsmännen i den stora manliga falangen, den även europeiskt kände Johan Bojer, vars roman »Den stora hungern» nu föreligger i svensk översättning på Tidens förlag.

Omkring femtioårig har han en rik produktion, både dramatisk och novellistisk, bakom sig. Den dramatiska har dock aldrig fått fast fot på scenen, och den novellistiska synes nästan, varpå det nu kan bero, åtnjuta större anseende i utlandet än i hemlandet. Den redan tidigare även på svenska utgivna »Den siste vikingen», skildrande Lofotensfiskarnes bistra vikingasaga, har av den svenska litteraturkritiken prisats i mycket höga toner, och anvisats ett hedersrum i modern norsk litteratur. Jag känner den icke, men begynnelsekapiteln i »Den stora hungern» ge en föreställning om hans genuina skildringskraft på detta område.

Romanens hjälte: »Per Tröen», lever sin hårda barndom som fosterson hos en fattig fiskarfamilj i en av västfjordarne. Han är en oäkting, fadern är en gift militär i staden, modern en av det lätta gardet; henne ser han blott en enda gång, skytten av något ungt och vackert och sorglöst, men ett par sammanträffanden med fadern, en levnadsglad krafttyp, nedlägger i hans själ äregirighetens frö, begäret att komma sig upp, bli en av dem, från vilka han räknar sin börd; men fadern, som kunnat och kanske velat hjälpa honom, dör och han

får själv under de svåraste försakelser kämpa sig fram. Hela denna barndoms- och ungdomshistoria är förträffligt given, och har en genuin verklighetsprägel, som säkerligen sammanhänger med personliga upplevelser; hans egen uppväxt förete nämligen många överensstämmande drag. En vacker och gripande episod är den då han tar hand om sin yngre syster, också hon en oäkting, och de år, då de tillsammans, ännu icke fullvuxna, kämpa de vuxnas hårda kamp för existensen och ungdomens för glädjen. Men hon dör och han står åter ensam i livet. Med seg energi arbetar han sig fram till sina examina och står där slutligen vid det första målet, som ingenjör. Lockad av kamrater, som rest ut och redan lyckats bryta sig en bana, lämnar han då hemmet för att söka sin lycka i främmande land.

Efter många år kommer han hem igen. Den sökta lyckan har han vunnit, han har byggt en järnväg i Abessinien och är en rik, oberoende man. Men det var icke den rätta lyckan. Han känner att den kan han blott vinna i hemmet. Han reser upp genom landet, återseendets glädje skildras med en frisk, jublande lyrik, och där uppe, vid en liten fjällsjö finner han slutligen den verkliga lyckan — i en ung flickas skepnad naturligtvis. Hon blir hans hustru, han köper sig en gård och nu följer några år av en ostörd lycka, en ohämmad livslust.

Men så komma olycksåren, slag på slag träffa honom motgångarne, allt vad han vunnit berövas honom för att han slut-

Prinsessan Margaretha 25 år.



Prinsessan Margaretha, prins Axels av Danmark gemäl, fyller den 25 juni 25 år.

ligen skall gå lika arm, som han kom till världen, i sin grav. Han förlorar sin förmögenhet, frukten av en betydande uppfinning som han gjort berövas honom, missräkningarne, grubbel, det överansträngande arbetet med uppfinningen ger hans förstånd en obotlig knäck, han måste gå från hus och hem och med hustru och barn flytta till en liten gård uppe i fjällen, för att där, understödd av hustruns familj, söka återvinna hälsa och krafter. Frisk och fullt arbetsför blir han dock aldrig mera och levnadsstigen sluttar alltjämt utföre. Barnen lämna hemmet, upptagna av släktingar; slutligen sitta de båda gamla som backstugusittare, med endast den yngsta dottern hos sig. Men även hon tages ifrån dem, en avundsjuk granne hetsar en hund på henne och hon blir riven till döds; man tycker det är en onödig grymhet, men på den bygges sedan ett försoningens slutackord. Under ett nödår sår han, som bonden Pavo, av sitt eget knappa korn på den brottslige grannens åker och boken slutar med en hymn till människokärleken.

Denna levnadshistoria med sina dagrar och skuggor, sitt starka solljus och sin bistra köld, är berättad med en livfull rättframhet, en frisk realism, som stundom slår ut i lyrisk blomning. Något nytt utöver den samtida norska novellistiken ger den dock icke; det skulle då vara den stundom framskyntande bakgrunden av det den rastlösa världshushållningens liv, där sällsamma öden upplevas och stora rikedomar skapas, ett liv ställt i motsats till hembygdslevets små förhållanden. Det, och så det, som givit boken dess namn, och som av titelbladets vignett symboliseras av en ung man som med sträckta händer söker fånga några kringflygande stjärnor: Den stora hungern.

Vad är då den stora hungern? Det är människans evighetslängtan, dess krav på värden över de timliga, dess osläckliga vilja att skapa en gudom över sig. Det förefaller ibland, som om författaren velat rikta ett angrepp mot tidens krasshet och rationalism, eller som han velat förhålliga den idealism, som alltjämt lever på botten av nutidssjälen; men i så fall kommer dock ingendera avsikten till klart uttryck. Hjälten har sina anfall av panteistisk religiositet, så som väl alla människor i någon ensamhetens stund har det, men dessa vaga känslor och tankar bidraga knappast till att forma hans livsöde. Det blir föga mer än några halvt lyriska, halvt kvasifilosofiska utbrott.

Har författaren velat beteckna sin bok som något idébetonat verk, har han, synes det mig, gjort sig skyldig till en missvisning, men man behöver icke allt för mycket fästa sig därvid, sitt obestridda värde har den som äkta och omedelbar livsskildring.

Tor Hedberg



FOTOGRAFERA MED EN KODAK OCH KODAK FILM

OBS! NAMNET - EASTMAN KODAK COMP. - PÅ KODAK KAMEROR OCH FILM

ALLA FOTOGRAFISKA ARTIKLAR, FRANKLNING OCH KOPIERING BÄST GENOM

HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B. GÖTEBORG · MALMÖ · STOCKHOLM



DEN NYE DANSKE MINISTERNS FRU

FRÅN ETT GAMMALT DANSKT HERRESÄTE TILL MINISTERBOSTADEN I STOCKHOLM.

ATT EFTERTRÄDA DEN CHARMERANDE Herluf Zahle som dansk minister i Stockholm borde på förhand synas vara ett nog så otacksamt värv. Emellertid är det nya sändebudet, herren till det präktiga, historiska gamla herresätet Voergaard i Vendsyssel å Jylland en inom diplomatin och politiken bevandrad man. Under några år var han dansk minister i Rom och Wien och under två perioder utrikesminister i kabinettet Zahle. Särskilt sista gången, under krigsårens spända situation, ledde Erik Scavenius dansk utrikespolitik på ett sätt, som borde ha förskaffat honom alla dansksars tacksamhet, utan hänsyn till partifärg.

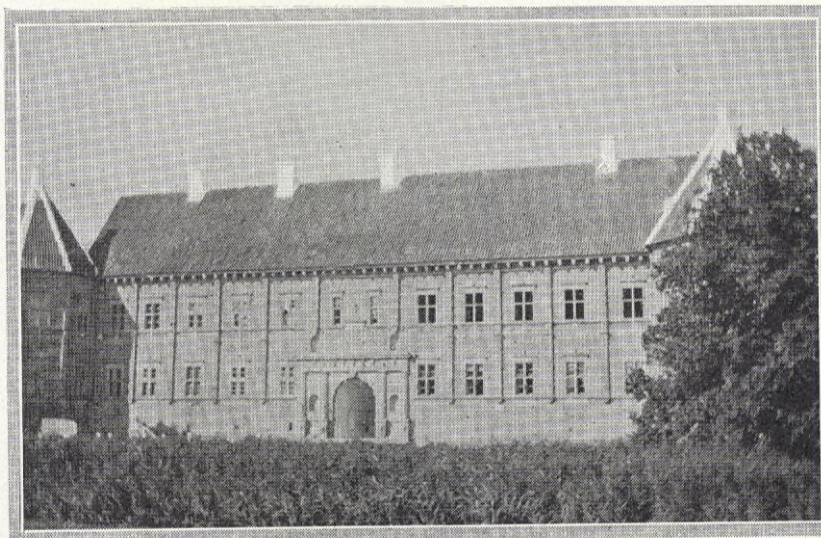
Erik Scavenius' fru är en förtjusande och intelligent dam av den bästa köpenhamnska societeten. Hennes far var den bekante vänsterpolitikern och höjestretsadvokaten Octavius Hansen, som på 80- och 90-talet spelade en stor roll i danska huvudstadens politiska liv. I hennes föräldrars gästfria hem umgingos alla dåtidens politiska personligheter. Björnstjerne Björnson och Holger Drachmann voro hennes fars ungdomsvänner; August Strindberg och Helena Nyblom hörde också till umgänget. Här växte då den unga flickan upp och fick fort intresse för politik och litteratur. Förbindelsen med de litterära namnen fortsattes under hennes 10-åriga äktenskap med den kände dramatiska författaren Otto Benzon. År 1913 blev hon fru Scavenius och kom under detta äktenskap in i en av politikgenomsyrad värld. Med det största intresse har fru Scavenius alltid omfattat sin mans gärning under dessa svåra, av spänning präglade år.

Först i höst kommer Erik Scavenius att tillträda sin nya befattning i den svenska huvudstaden. Ministern och hans fru äro f. n. på besök i Kongens By och Eder korrespondent har i dagarna haft nöjet att avlägga ett besök hos fru Scavenius i hennes dotters, grevinnan Tove



Fru Emma Scavenius, som här nedan är föremål för en intressant och livfull skildring av vår Köpenhamnskorrespondent.

Knuths vackra hem vid Havnegade. — Stockholm har jag blott besökt några gånger, säger fru Scavenius. En härlig stad, förnäm, målerisk, med en särskild festivitas över sig. Stockholm är den stad, där jag helst vill bo, hellre än i någon annan huvudstad, Paris och London inbegripna. Jag tror, att jag skall trivas bra däruppe...



Herresätet Voergaard, där ministerparet f. n. bor.

Fru Scavenius berättar vidare, att hon är väl bevandrad i svensk konst och litteratur och nämner en rad av sina älskingsförfattare, från Söderberg till Bo Bergman och Per Hallström. Hon utfrågar mig ivrigt om Stockholms teatrar och främsta konstnärer, vilkas namn hon väl känner. Hon anförtror mig därpå leende, att hon spelar bridge, att hon själv kör sin bil och att hon av de främmande språken behärskar engelska bäst...

På det vackra gamla Voergaard, där Erik Scavenius och hans fru nu ha residerat sedan 1920, ha de levat ett rätt isolerat liv. Gården har c:a 1,000 tunnland jord, därav 300 skog. Jakt brukade ej förekomma — gårdens fru var en alltför stor djurvän! Med stort intresse ägnade hon sig åt ledningen av den stora herrgårdens hushåll.

— Så blir väl övergången till ministerfruvärdigheten i Stockholm en smula tvär?

— Onekligen. På Voergaard gick jag i träskor bland mina höns och hundar... jag har tre förtjusande taxar: »Koko», vars farfar tillhört den avlidne österrikiske kejsaren samt »Vif» och »Tob», vilka äro något yngre. Som ung flicka ägnade jag mig flitigt åt ridsporten.

— Det måste ha varit en mycket intressant tid, den, då er man under världskriget ledde vår utrikespolitik?

— Oerhört intressant. Det var ju som att på nära håll följa det stora kriget. Jag tänkte ofta på att skriva ned vad jag hörde min man berätta när han kom från viktiga sammanträden — men det blev tyvärr icke av.

— Kommer ni att sakna Voergaard i Stockholm?

— Kanske. Men jag upprepar: skall jag bo i utlandet som gesandtfrau föredrar jag Stockholm framför alla andra städer. Varför skulle förresten min man och jag inte kunna vart år tillbringa några sommarveckor på Voergaard också i framtiden? Det hoppas vi kunna. V. S.

ETT MIDSOMMARMINNE. Av EBBA von SETH

Nu glida två svanor bland blommande vass och hängpilars slokande grenar.
I kvällssolen lyser förvildad terrass med gräs mellan vittrande stenar.
I tillbommat slott står ett fönster och slår, dess grindar med gnisslande regler ha rostat, och svandammen skimrande står och ett ärgigt koppartak speglar.

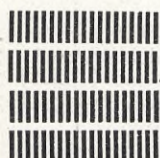
I huset på tiljor av mörknande ek, går genljud och tassar och knarrar, från fester och tal, menuetter och lek under vaxljussvärtade sparrar.
Ett daltrande anslag från gammal spinett den tigande tystnaden skingrar, och tonerna stiga melodiskt och lätt, som från frökenspensliga fingrar.

Då trippar i trappan en högklackad sko, och stålsporrar klirra och klinga, och frasande sidensläp glida och sno; och dansstegen sväva och svinga.
Då är det som åter man vaxljusen tänt med sken i kristallernas kläppar och damer i robe, som från tavlor du känt, de småle med rosiga läppar.

Och pipiga lockarna fladdra för drag och rakna i dansernas yra, tills hästar i selar med silverbeslag i trav köra hem klockan fyra. — — —
En kylande fläkt genom salarna går; se, ljusen ha slutat att brinna.
Små glada herdinnor i styvnad drapd'or försvinna som bubblor försvinna.

Men doften i lädfack och snidade skåp är blandad med lagrade dammet och gammal bouquet, som av svag heliotrop som gömdes i robernas sammet. —
Och skuggspelet skymtar i sagornas slott, och spökar i galakostymer, med hjärtan och dårskapernas Don Quijote i spetskrås och hattar med plymer.

Nu speglar var ruta en sjunkande sol, snart gården i skymningen vilar, och gnisslande gäll hörs en lantlig fiol från dunklet av lummiga pilar.
Vid midsommartiden förtrollningen står kring sagornas slott, som förfaller, där sekler, som svunnit, ur graven uppstår bakom höga järngrindars galler.



GÖTA LJUNGBERG EFTER TRIUMFERNA

EFTER EN RAD STRÅlande succèser och en rad mid-dagar på engelska slott är ope-rasångerskan Göta Ljungberg återbördad till sitt land igen. »Härligt, spännande och trött-samt», karakteriserar hon detta glansfulla förflutna. »Först ängs-lan att inte lyckas, så sinnes-rörelsen efter det man lyckats. Därtill alla bjudningarna! Rätt som det var stod en Rolls Royce framför porten, skickad att häm-ta till diné i societeten. En enda sammanhängande härva av ar-bete och nöjen.»

»Engelsmännen som publik?»

»Bedårande. Livligare, varma-re än svensk. Det låter underligt när man betänker den engelska flegman, men jag måste säga som det är: de äro faktiskt fulla av entusiasm! I en operasal-long är de det. Och fyratusen människor, så funtade, åstad-komma i gemensam aktion ett imponerande oväsen. Jag minns när jag första kvällen trädde in i jättesal-ongen på Covent Garden, hur jag tyckte, att hela publiken låg ovanpå min hjässa, prä-sade hårt, tryckte mig nedåt... Och efter Walkyrians första akt gjorde de än starkare applåderna sensationen om möjligt livligare. Jag var ju också rätt känslig för både ont och gott de dagarna; hade varken sovit eller ätit stort före premiären.

Ren nervositet. Det är med orätt tid-ningarna säga, att sådan är jag fri från. Tvärtom, jag är alltid oerhört nervös före en premiär. Brukar hitta på någon liten sysselsättning, som leder tankarna från vad som förestår — att tvätta ett par hand-skar premiärdagen är t. ex. inget oävet sätt. Förrästen förklara mina vänner, att



Fru Göta Ljungberg vid pianot i sitt hem. (Foto Holmén.)

En av Operans främsta krafter på spinn-sidan, fru Göta Ljungberg-Stangenberg, har å Covent Garden i London fram-gångsrikt upptagit tävlan med sångstjär-nor från Metropolitan Opera i Newyork, gäster liksom hon vid den stora london-scenen. Fru Ljungberg, som i dagarna återkommit hem, berättar här några in-tryck av engelsk publik, som en liten jämförelse med svensk.

om jag inte vore nervös, skulle jag inte kunna sjunga bra — och det är ju alltid en tröst.»

»Har fru Ljungberg något intresse vid

sidan av sången?» undrar interv-juaren. »Huslighet? Handar-bete?»

»Handarbeten, usch nej, de gör mig nervös. Men laga mat roar mig, — att t. ex. göra en god sås! Också att montera en hatt — om det går fort. Jag tycker inte om knäpögöra.»

»Hur finner ni den svenska operapubliken just nu? Har den kvar smaken för de klassiska operorna med deras tunga och konstlade former i dessa filmens triumftider?»

»Det tycker jag visst. Vi har ju haft fulla hus var och varan-nan kväll denna vinter; det vitt-nar ju om ökat intresse i stället för minskat, inte sant? Så än-nu tycks filmen inte ha förtylligt smaken. Under en sådan chef som Forsell gör man ju också sitt bästa. Hans blotta närvaro är eldande. När jag kommer in på scen tänker jag, tänker vi alla: Undrar, om han är i salongen i

kväll? och för säkerhets skull presterar vi vår finaste sång. Ja, om det inte fanns en människa mer i salongen, om han satt där absolut ensam, skulle vi sjunga lika bra... Och vilken stor hjälp är det inte, att han har utarbetat spellista för hela nästa spelår! Jag vet precis på pricken vilka roller jag har att göra den och den måna-den, den och den veckan. Nå, nu har jag tänkt begära lite ledighet för gästuppträ-dande på Scala i höst. Och nästa vår blir det mera Covent Garden.»

»Och mera Rolls Royce?»

»Kanske», ler sångerskan. »Men så för-därvad av prakt och ståt blir man ändå ej, att det inte se'n känns skönt att komma hem till man och barn och Sverige igen.»

NÄR MISSE TRÖSTADE LILLAN

FÖRRA TRETTONHELGEN KOM han — liten, ängslig och utan minsta vett eller pli — han kom inknuten i hästen Tures turnist — kom direkt från skogvak-tarens ladugård, där han tillbringat de tre första månaderna av sitt liv. Sådan var han, när han kom — nu är han en ytterst väldresserad kisse, klok och tillgiven, ele-gant och belevad.

När matmor säger: »Kurre, ska' vi leka?» svarar kisse med ett belåtet jamande, sprin-ger genast bakom dörren i tamburen och lägger sig på lur. Ibland kommer han in till mig, slänger halvt lekfullt, halvt miss-modigt med sitt lilla huvud, spinner och jamar om vartannat och drager mig försiktigt i kjolen — så går han före och visar, vad saken gäller; ibland är det en dörr, som skall öppnas, ibland är det nå-got han har sett och nu vill ha för att undersöka, men ännu oftare är det en pro-menad till issskåpet, där han luktat sig till någon verklig läckerhet. En dag fick Kurre en köttbit, som var frusen — han bar den utan tvekan till sitt mjölkfat, lade kött-biten i mjölken och satte sig att vänta. Om en stund vände han köttet — denna

I detta bidrag till vår tävlan om den bästa katthistorien, berättas om hur en liten misse förstär vad man säger till honom och själv förmår göra sig för-stådd.

manöver upprepades åtskilliga gånger, tills han äntligen fann det ätbart.

Nätterna tillbringar Kurre alltid ute, men varje morgon klockan halv sju knacker han på sängkammarfönstret — det är veranda utanför — är det vackert väder släppes han in genom fönstret, i annat fall går han in köksvägen. När han så kommer in på morgonen, hoppar han först upp i matmors säng för att bli vederbörligen smekt och hälsad, sedan upprepas detsamma hos husbonden och så skuttar kisse över till lill-Ingas säng och där lägger han sig längst nere vid lillans fötter, tills hon vaknar, då det alltid blir en myc-ket öm och lång godmorgonscen! — Kurre följer gärna med oss ut på promenad, men han vänder alltid på samma ställe varje gång, och där sitter han sedan ofta kvar

och inväntar oss, eller också ligger han på trappan och tager emot. Kommer nå-gon okänd person, spottar och fräser han, burrar upp päls och svans och ser nästan livsfarlig ut. En dag kom hans gamla hus-bonde hit — Kurre granskade honom yt-terligt noga, men så smög han fram och tog om skogvaktarens ena ben med båda sina framtassar! — Kurre gjorde sig illa en gång och måste föras till veterinären; kusken kom med motorcykel för att hämta sjuklingen — men lång tid efteråt avskyd-de kisse både kusk och motorcykel — spet-sade öronen, fräste och sprang och göm-de sig så snart någon av dem nalkades.

Tillgiven är han också, vår Kurre! Mat-mor låg till sängs ett par dagar — ingen makt i världen kunde förmå Kurre att läm-na platsen vid mina fötter. En gång reste han sig, kom försiktigt och lade sin ena lilla tass på min kind — vände så om och lade sig igen. — När lillan är ledsen och gråter, kommer Kurre, kommer med bak-åtlagda öron och svansen darrande och så sitter han sedan hos Inga tills hon tyst-nat — då spinner och surrar han.

SKOGS-FRU.

Fastän gift

bör Ni ändock tänka på Edert utseende, använd därför

Yema
hudcremetvål



Vid långturer med bil samt då bilar komma till användning vid bröllop passa bäst **FREYS stora, eleganta bilar**, förda av landets mest tränade chaufförer.

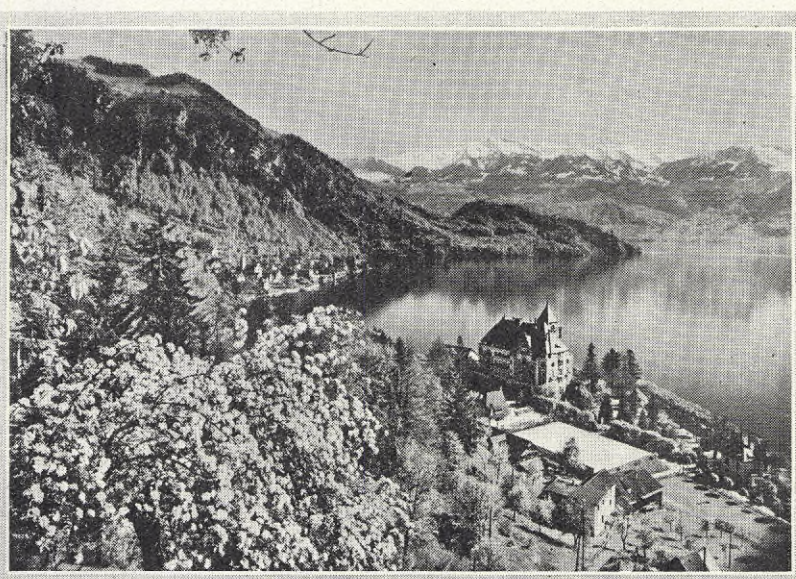
Namnanrop: Freys Hyrverk.



Kungl. Hovlev.

VAR VILL NI TILLBRINGA ER MIDSOMMAR?

SMA AKTUELLA BEKÄNNELSER I MIDSOMMAR- OCH MYGGDANSENS TID.



Hur midsommaren ter sig bland våra egna lappska fjäll och bland de schweiziska. — T. v.: Midsommardans vid Abisko turiststation i Lapplands jungfruliga trakter, dit mängas midsommarlängtan går. (Foto Heurlin.) — T. h.: Vitznau i Schweiz, vilket land här nedan också har sin förespråkare.

Där man firar två midsomrar.

Konstnären Helmer Masolles maka, fru Aina Masolle, kan inte tänka sig en mera idealisk plats att fira midsommar på än Siljansnäs. Där hållas de gamla bruket i helgd med fiolspel till dansen och majstången virad på gammaldags vis. Där går också lugnt och stilla till — då det i Leksand och Mora är turister och trängsel. »Jag har också annorstädes firat trevliga midsomrar, men det var aldrig samma stämning; när man fått upp stängen och dansat lite, så var midsommarn slut! Allra stämmningsrikast blir det att ligga i fäbodstuga däruppe vid midsommartid — man får också på det viset två midsomrar! Bygdens folk firar nämligen först den ordinarie midsommaren nere i dalen med de gamla och barnen och drar därpå upp till fjällbodarna för att — en vecka senare — med fäbodjantorna fira fästen än en gång.

Var jag än vistats i världen har jag alltid mäst längtat hem vid midsommar!»

Midsommar vid havet, i blänket från fyrar.

Fru Bertha Wilhelmson, maka till konstnären Carl Wilhelmson, bekänner sin svaghet för Fiskebäckskils grå berg och mjuka dagar:

»Att fira midsommar i denna härliga vik av havet, under en hänförande solnedgång, i en krans av vackra grå berg... Här och där en midsommareld och fyrar, som blänka in. Ibland en svag dimma, som sveper allting i en mjuk silverlöja — det är trolskt! Dansen går kring majstången, infödingar och badgäster, unga och gamla, svänga om till musiken av dragspel och fiol... och så barnen förstås, de få vara med hela natten och lysa som fjärlar i skymningen. Runtom i bergen tigger folk lägrade gruppvis, ett brokigt inslag i tavlan, njutande av dansen, av vimlet, av den ljumma natten. Ty midsommarnatten är verkligen ofta ljum; jag vet inte ett enda ställe till, där man

Vid midsommarhelgen få väl de flesta åtminstone bland stadsborna lust att röra på sig en smula. Men midsommaridealen äro mångahanda, såsom framgår av nedanstående små bekännelser, och till och med en lugn stadsgata kan framstå som det bästa!

sommartid i sena kvällen kan gå klädd i tunn klänning, som på dagen.

icke mindre än 15 midsomrar har jag tillbringat i Fiskebäckskil. Hoppas få tillbringa där minst 15 till!»

Någonstans där det är sol och varmt...

Författarinnan fru Sigrid Stjärnsvärd är för sin midsommar nöjd med litet: någon plats med ett löv, två grässtrån och en solstrimma kl. 12 på dagen.

»Idun har tillfrågat mig, var jag helst vill fira min midsommar. Den frågan är synnerligen vansklig att besvara, såvida det gäller att precisera denna orts geografiska läge. Jag har nämligen under de sista åren längtat oerhört att få se midsommarsolen klockan 12 middagen, men detta låter sig ju icke mera göra på vårt eljest så förträffliga jordklot. Med ett ord: jag skulle allt bra gärna vilja tillbringa midsommaren någonstades, där man finner den numera avskaffade midsommarsolen och värmen! Önska kan man ju alltid — men man får väl vara nöjd med ett enstaka löv på träden och ett par gröna grässtrån på marken. Och så blir det att resa en midsommarstång för att kring den dansa sig varm!»

Midsommar på Stockholms gator.

D:r Alma Söderhjelm längtar varken till landet eller skärgården eller fjällen när »den ljusa festen» nalkas, hon vill fira den ensam på en härligt tom stadsgata:

»Såsom den andra i ordningen av 11 syskon hade jag varken under barndoms-

eller uppväxtåren tillfälle till ensamhet, allt var samfält: uppslag, vänner, rum. Det roligaste jag visste var därför när någon gång det kuriösa hände, att man fick vara ensam, och oseedd och okontrollerad vandra genom rummen, trädgården och skogen. Det var, som om tankarna ej förr vågat vara sig själva.

Det är kanske därför den midsommar för ett par år sedan står för mig såsom idealet, när solen lyste över syrenerna i Humlegården och jag gick ensam på Stockholms tomma gator medan alla andra vore ute på landet. Det enda jag hoppas för detta årets midsommar är därför, att ingen skall bjuda mig ut till något landsställe eller någon skärgårdsvilla.»

Ingen midsommar utan fjäll!

Härvarande Franska Turisbyråns föreståndarinna, fröken Anna Möller, föredrar Chamonix — näst Lappland.

»Iduns redaktion har uppmanat mig att besvara frågan, var jag helst skulle vilja tillbringa midsommar. Om denna fråga ställes till mig i min egenskap av föreståndarinna för Franska Turistbyrån, ligger det nära till hands, att jag då i första rummet tänker på det land, för vilket jag hyser ett så varmt intresse: Frankrike. Min outrotliga kärlek till fjällen förstrax i mina tankar någon av de idylliska små byarna i Chamonixdalen, där Mont Blanc med sin majestätiska, bländvita hjässa på den 'fjällbitne' utövar sin oemotståndliga lockelse. Men — ty det finns trots allt ett stort men. Vi nordbor äro allt för vana vid våra ljusa sommarnätter för att vid midsommartid riktigt finna oss till rätta i sydligare länder där midsommaren icke betyder mer än vilken vanlig sommar dag som helst. För oss är ordet midsommar oupplösligt förbundet med ljus och glädje, och vi ha icke råd att undvara de värden, som vår korta nordiska sommar skänker. Skulle jag där-

(Forts. sid. 623.)

Tomtens Bakpulver

s.k. jästmjöl

KÄRLEK OCH AUKTIONER

AV BEN HECHT. FRÅN ENGELSKAN AV ELLEN RYDELIUS.

EN AUKTIONSUTROPARE MÅSTE ha ett betvingande sätt. Han måste vara pratsam och högröstad, bitande sarkastisk och klagande inställsam. Han måste kunna upptäcka det svagaste symptom på lystenhet och begär i blinkningen av ett ögonlock, i knycken på ett huvud. Bakom hans stereotypa pladder, då han slår bort en onödig prydnadssak, måste han vara i stånd att förbli kall, förbli beräknande, förbli liksom en hök, beredd att kasta sig över sitt byte. Passionen får för honom bara vara en mask, vrede, smärta, förtvivlan, extas intet annat än säljarens knep.

Men framför allt annat måste auktionsutroparen känna det magiska lösenordet till den professionelle samlaren eller amatör-samlaren. Han måste känna de glittrande fraser, som äro nycklarna till deras manier. Orden, som tända en glimt i ögat på mannen som samlar orientaliska mattor. Orden som elda porslinsamlaren. Frimärkssamlaren. Samlaren av stilmöbler. Gobelängentusiasten. Förstaupplage-fanatikern. O. s. v.

»Mina herrar och damer, jag ber om er kunniga uppmärksamhet för ett ögonblick. Jag har här en liten egendomlig sak av utsökt arbete, som påstås härstamma från greve Valentinos ryktbara samling i Florens. Denna behagfullt modellerade, vackert målade kandelaber har belyst de gamla florentinarnas fester, den fladdrade mitt i det muntra chevalereska larret på en tid som icke finns mer. Innan någon bjuder på denna oskattbara souvenir, mina herrar och damer, vill jag i korthet konstatera...

Nathan Ludlow är en auktionsutropare som vet allt vad en auktionsutropare måste veta. Hans öga är genomträngande. Hans tunga kan rulla och skramla i tolv timmar i sträck. Hans röst är frestarens röst, med myriader av tonfall och oemotståndlig.

Det var afton. En lycklig afton. Det var aftonen för mr Ludlows skilsmässa. Och mr Ludlow satt i sitt rum på Morrison

En spetsig liten historia av en amerikansk författare, som tydligen gått i O. Henrys skola.

Hotel med en enbärdrink vid armbågen. Och medan han satt, talade han. Ämnen varierade. Det var berättelser om Mingvaser och Satsumrealisationer, porslin och mattor. Och slutligen kom mr Ludlow in på ämnet publik. Och från detta ämne

En angenäm läsning



liksom den som återspeglas i de bägge Leksandsflickornas glada miner är alltid

IDUN

Glöm ej att förnya prenumerationen nu vid halvårsskiftet!

övergick han med hjälp av enbärdrinken till ämnet kvinnor. Och från ämnet kvinnor gick han flyktigt över till sitt livs sorgliga historia.

— Jag skall berätta en sak för er, sade mr Ludlow. I kväll är jag en fri man. Domaren Pam har givit mig eller rättare sagt henne skilsmässa. Jag antar han gjorde rätt. Kanske hade hon rätt till det.

— Det är fyra år sedan vi råkades, återtog han, på Wabash Avenue Place. Jag lade märke till henne, då man började bjuda på en gungstol. En söt flicka. Och liksom det ofta är fallet med kvinnor, som gå på auktioner, var hon godtrogen, rabi, ett får. Ni vet det slaget som stelnar till då de bli ivriga. Den sorten som hänger vid era läppar och andas tungt, då ni drar iväg med litanian och tappar huvudet, då ni ger er in på den braskande finalen.

Nå, hon fick inte gungstolen. Men hon hade fått blodad tand och kom igen på en kinesisk matta. Jag började lägga särskilt märke till henne. Mina ord tyckte ha en ovanlig effekt på henne. Så kunde jag se, att hon inte bara var den sortens typ, som tappar huvudet vid auktioner, utan det förfärliga slaget, som tror allt vad auktionsutroparen säger. Ni vet, de tro, att de orientaliska mattorna verkligen komma från kalifens harem och att den antika sängen verkligen är den, där Du Barry sov, och att bordduken från Elisabeths tid verkligen är från Elisabeths tid. De äro fånigt romantiska och bli dragna vid näsan av allt och de ge ut sina sista penny på en massa smörja, förstår ni. Inte dåligt arbete och troligen en hel del nyttigare och varaktigare än originalen skulle ha varit.

Mr Ludow smålog en smula urskuldande. — Jag bekänner väl inte något som ni inte vet, hoppas jag, sade han. Nå, för att fortsätta om frun. Jag visste jag hade

(Forts. sid. 623.)

IDUNS NYA FÖLJETONG:

MANNEN VID LUSTGARDEN AV HUGH WALPOLE.

EN FYRTIOÅRS HERRE RESER PÅ semester. Han är en genomsnittsman, försjunken i en slentriantillvaro av intresselöshet, varken hans arbete eller hans familj betyder något för honom. Men han vaknar. Platsen, som han kommer till, människorna, som han träffar, hjälpas åt att väcka honom, och med yrvaken blick ser han sig omkring och finner, att livet, livet med alla dess härliga upplevelser av kärlek och äventyr och skönhet, håller på att glida ifrån honom. Famlande griper han efter de flyende möjligheterna, han upplever sin mannaålders brittsommar, undrens värld öppnar sig för hans blick — men verkligheten tar också sitt hårda tag om honom. —

Detta är i korta ord den inre händelsen i »Mannen vid lustgården», som i nästa nummer börjar inflyta som följetong i Idun.

Det som händer med Maradick, bokens huvudperson, är vad som händer med de



Hugh Walpole.

allra flesta män och kvinnor i en viss period av deras utveckling som människor och könsvarer, och Maradicks upplevelse är skildrad med en insikt och skärpa som göra den sällsynt fängslande. Man måste vid läsningen av romanen oupphörligt med förundran säga sig, hur på kornet sanna och slående författarens iakttagelser, ofta skenbart betydelselösa vardagligheter, äro. Med vilken fin uddighet äro inte Maradicks lilla konventionella docka till fru och hans båda exemplariskt tråkiga halvuxna döttrar tecknade, vilken obeskrivlig friskhet och charme utstråla inte de två unga älskande, som med sin härliga livsaptit och sin skära kärlekssaga rycka Maradick ur hans cirklar, och hur levande stå inte även de övriga personerna i det tysta dramat för läsarens blick, främst bland dem alla Maradick själv, en intagande människa under den förstelnade ytan, en nästan rö-

(Forts. sid. 624.)

925,212:99 kr.

ha Stockholms husmödrar på 8 år utan konstant inbetalning hopsparat i andelar i Konsumtionsföreningen Stockholm. Andelarna löpa med 5 proc. ränta och äro uppsägbara.

HÖGSOMMAR I ETT FRANSKT MODEHUS

MODEBREV FRÅN VÅR PARISKORRESPONDENT.

EN HÄRLIG FÖRSOMMAR-dag beslöt jag mig för att gå upp till modehuset Jenny och beskåda dess sommarkollektion. Klockan var tio på morgonen. Champs-Elysées badade i sol, kastanjerna höllo sina gröna parasoller över mitt huvud, fåglarna sjöngo.

Intrycket av friskhet och glädje fortsatte även sedan jag slagit mig ner i en av de moderna fåtöljerna uppe hos Jenny. Ty huset har gjort till sin uppgift att sätta den unga kvinnans charm i relief.

Missförstå mig rätt! De kunder, vilka jämte mig beskådade mannekängerna, voro icke alla unga. Tvärt om. Ty det är vanligen de kvinnor som mist ungdomen, vilka förstå hur dyrkansvärd den är och vilja fasthålla den med alla medel. Dock med orätt, ty en alltför ungdomlig klädsel åldrar i de flesta fall.

Jennys kjolar ha alltid varit korta. I vår nå de i bästa fall till halva vaden, men i allmänhet sluta de strax nedanför knät. Och vidden är högst en meter. Liven absolut platta. Inga som helst draperier eller optiska synvillor.

Sommardräkterna visades först. De voro alla så kallade »trois pièces». Kjol med vidsydd blus och jackett, eller med rak överdragen blus.

Mycket chic var en trotteur (morgonpromenaddräkt) i tobaksbrun jersey, ylle och silke, garnerad med slår av brun- och svartrutig siden.



Från vänster: Saimpol: Dräkt i vitt och beigefärgat ylle. Överstycket i klänningen vit marockansk krepp med tegelröda knappar. Tchín-Tchín: Marinblå popeline med blått mosaikbroderi. Darling: Klänning i brunvit silkesalpacka med vita knappar.

Likaså en annan i lilasfärgad (kort tunik klippt i form) och krepp; rak kort kofta, slät kjol med en bård i kinesiskt mönster av blankt, mosaikliknande material. Denna klänning kallades Tchín-Tchín och var beställd av kinesiska ministerns unga dotter, vars bröllop jag nyligen bevistade.

Tiltalande var en promenadklänning i marinblå popeline. Slät med en kort minaret-tunik

de. Då var hon klädd i kinesisk skär sidendräkt, över vilken föll den västerländska slöjan. Nu är hon tydligen i färd med att kläda sig helt europeiskt och med endast denna lilla bård som en pikant remeniscens från det kinesiska riket.

Den mellersta av våra teckningar visar just denna klänning.

Några »spelbanks»-dräkter förekomma även, vilka om någon månad komma att dyka upp i Deauville.

En hade en grålila understomme och en mattskär överdräkt, som var broderad med pärlor i grått, skärt och lilas. En annan tegelröd, broderad i gammalt guld över en stomme av guldtyg. En tredje grön silkesvoile över silverstomme. En fjärde vit satin med kulört mosaikmönster över hela klänningen. Praktfull!

För att till sist göra ett sammandrag:

Raka klänningar följande kroppens linjer, som handsken följer handen. Raka blusar, eller vidsydd, alla utan ärmar — men med fickor! Inga draperier. Ofta dubbla kjolar. Föga garnityr, endast broderier eller knappar. Mycket sammansättningar i slätt och kulört, svart och vitt.

Och först och sist glöm icke: att den kortaste kjolen liksom den snävaste är Jennys Vive les Jeunes.

Huset Jenny har välvilligt ställt här återgivna modeller till Iduns förfogande.

PARTOUT.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

”Giftna under två tak.”

DET ÄR TYDLIGEN DE UNGA oförmålda, som äro de verkligt radikala i frågan — naturligt nog för resten — och en av dem, »L. C.», vill att alla mödrars dels skola ha »eget tak» och dels ha egen kassa. Kassan skulle skaffas ihop så, att alla ogifta finge erlægga en skatt, vilken skulle utdelas åt landets mödrar, så att dessa bleve oberoende av sina män. Strindberg vänder sig i sin grav!

En annan läsarinna anmärker ironiskt, att varför inte hellre taga steget ut och följa det där Himalajafolkets exempel, där man har polyandri. Varje kvinna har där sin egen stuga, där hennes olika makar komma och hälsa på henne.

Om inte något verkligt kvickt inlägg ytterligare anländer, så stänges härmed dörren obevekligt för diskussionen under de två taken.

*

Studentskan och studentmössan.

De i Idun omtalade planerna bland våra studentkor att skaffa sig en ny sorts studentmössa har uppkallat en manlig broder, som skriver:

Tillåt en gammal student från den tiden då det ej fanns några studentkor att säga ett ord om studentmössan för ett flickhuvud. Den manliga mössan kan ej misskläda en flicka, i så fall är det icke mössans fel. Men vissa villkor måste uppfyllas. Framför allt intet slarv i dräkt, vare sig beträffande mössan eller annars! Mössan skall vara ren och ej skrynklig, den skall ej blott vara ett plagg, den skall hållas för något mera. Vidare tycker jag den ej skall bäras så vid att den går ner över öronen, kullen må gärna sedan vara en smula vid. Så undras om ej den kvinnliga studenten i utseende skulle vinna på, att skärmen ej vore så stor på mössan som på studenternas. Självt håller jag så mycket på studentmössan med alla minnen från den tiden att jag ville säga åt studentkan: lägg ej bort mössan, bär den med glädje och stolthet och kom i håg att den drar uppmärksamheten till sig. Detta ville jag f. ö. även säga åt studenterna.

Medicus.

*

Hör intresse för kokkonsten samman med den kvinnliga psyken?

En tradition kan visserligen under århundraden till en viss grad ingå i blodet men detta är långt ifrån detsamma som att det skulle ha något med psyken att skaffa skriver Verita i anslutning till ovanstående fråga och kommer efter en sakrik utredning till följande slutresultat:

Slutsumman av dessa reflexioner blir, att med vilken sysselsättning eller uppgift i livet som helst, kan en kvinna vara kvinnlig och omvänt. Allt beror på sinnelaget. Det är nog huvudsaken för varje människa, kvinna såväl som man, att hon kommer på den plats i livet, där de för henne speciella gåvorna komma till mesta användning, kort sagt att hon kommer på den plats, där hon bäst passar. Men att detta långt ifrån alltid för kvinnan är köket, det är säkert. — Den ena människan är ämnad till ett den andra till ett annat, den ena har fått fler, den andra färre pund att förvalta. Allt beror på hur vi förvalta dem. Men att för dumma fördomars skull pressa in en människa på ett område, där hon inte passar är och förblir ett brott.

Verita.

Och med detta bestämda påstående må också denna diskussion vara slut!

Putskräm D. B. C.

för alla
metaller

är marknads förnämsta. Prova själv o. döm. Hos alla färghandlare.

Linoleumfernissa N:o 2350

med vårt firmanamn i kvalitet o. pris utan konkurrens. Erhålles hos alla färghandl.

Fabrikanter: DORCH, BÄCKSIN & C:os AKTIEBOLAG, Göteborg.



Elefantmor: — Kan doktorn tänka sig en sådan olycka! Pojken har i misshugg svält två biljardbollar i stället för piller.

Djuren i Arken.

Ur Sem Noakssons dagbok.

VII.

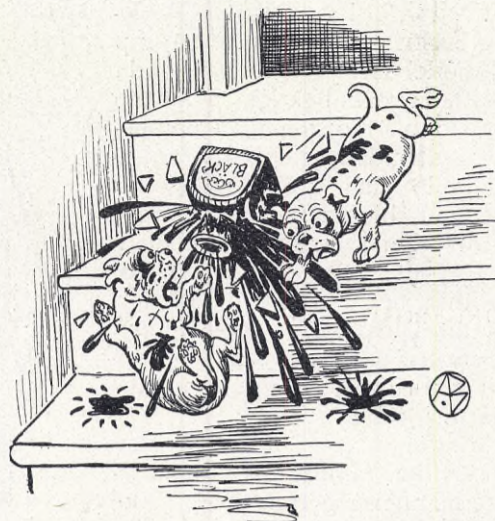
Onsdag. Det har blivit sommar och vi har i dag badat kallt för första gången. Jafet var förstas rädd och skrek som en gris, men mamma satte honom utan förbarmande på krokodilens rygg och befälde krokodilen att simma ut och doppa honom riktigt duktigt. Krokodilen har mångfaldiga gånger blivit ryckt i stjärten av Jafet och fått hans boll i ögat mens han sov, så han doppade mycket gärna. Ham använde sköldpaddan som simdyna och jag gjorde raka hopp från giraffens huvud, — en väldigt bussig trampolin.

Torsdag. I dag är det storstädning igen hemma. Med så mycke djur i huset är det omöjligt att hålla snyggt, säger mamma. Men hon gör då vad hon kan, Rebecka och hon är efter en med sopborsten varenda minut och käxar att vi ska vara exempel för djuren. Så om det är någon pojke som tror, att man får leva fritt och naturligt i en ark ända tills syndafloden är över, så är det ett misstag ifall han har sin mamma med sig förstas. Och kamm och tandborste var visst närapå det första hon räddade in i Arken. Men jag är glad att strutsen slukade all tvålen redan första

dan. Och i morse hade igelkotten rullat ihop sig i fönstertrasan medan Rebecka var efter rent vatten, och när hon tog fatt i den igen, spärrade han ut alla taggarna och stack henne grundligt. Kors, va hon tjöt, usch då, men det var ändå inte slut, — när hon sedan klättrade ned för trappstegen slant hon på huggormen, som låg där i försåt, rätt över baljan, och så blev det hennes fötter som blev tvättade i stället för fönstren den gången. Så nu dröjer det nog ett litet tag innan dom börjar storstäda igen.

Fredag. Vi har ingen hängmatta fått med oss, men när pappa klagade i dag över värmen och önskade, att han hade någonting bekvämt uppe på taket att vila sig i efter middagen, hittade Ham och jag på att binda fast en madrass mellan halsarna på giraffen och dromedaren så blev det strax en fin hängmatta. Pappa tackade oss när han låg där helt bekvämt och sa, att han inte kunde ha det bättre på land, isynnerhet som påfågeln var så vänlig och spände upp sin stjärt för att skugga hans ansikte för solen. I morgon ska vi göra det ändå trevligare däruppe med ett suntält och ett par trasiga fällstolar, som apan har funnit flytande på vattnet förra onsdan.

Max och Bell.



*"Förbjuden frukt har sitt behag",
så tänkte Max och klev,
med Bell i släp, en vacker dag
ditin, där husse skrev*

*och plitade var dag precis.
Är det att undra på,
att man vill in till varje pris
när tomt ett rum ses stå?*

*Bell nosar på en kniv så vass
bland pappers vilda svall.
Förtjust Max gungar med sin tass
en brevprens av kristall.*

*Bell rör vid lim och lack och sax,
som valpar ha för sed.
"Här är en trevlig sak!" skrek Max.
"Den ska vi leka med!"*

*Det är en flaska, rund och fet,
och som man rulla kan.
Den rullas ock, var lugn för det,
i hallen ut minsann.*

*"Det där blir tråkigheter av!"
Så varnar husets katt,
som möter Bell och Max i trav
på väg ut med sin skatt.*

*Men vem har hört, att herrar tar
ett råd ur kvinnomund?
Två valpar glatt mot trappan far
med flaskan, svart och rund.*

*De borde hört vad katten rätt!
I kras går flaskan strax.
En flod av bläck kring sveper brätt
vår Bell liksom vår Max!*

Miggs.

Fixeringsbild.



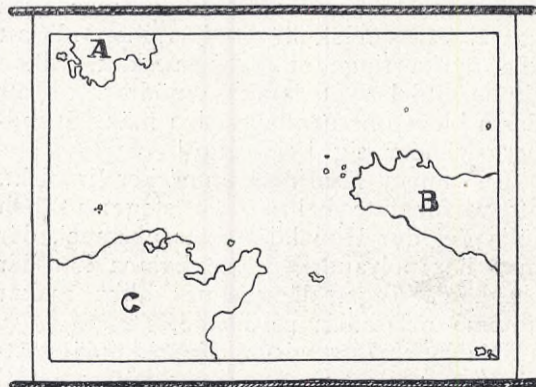
Här är Putte och farbror Pelle. Men var är papegojan? Svar märkt "Fixeringsbild 25" inom 8 dagar från numrets datering.

Fixeringsbilden i n:r 23 har rätt lösts av Astrid Rignell, 8 år, Svensköp, Skåne, Olle Hintze, Nils Bielkegatan, Lund, och Jarl-Eric Ohlsson, Hantverkargatan 14, Arvika, vilkas brev först öppnats och som alltså erhålla var sitt bokpris. Hästens huvud synes bakom grisen när bilden vändes upp och ned.



Detta är inte Jackie Coogan, det amerikanska underbarnet i filmen, det är en liten svensk tös i Karlskrona som tycker om att spela pojke och ser ut att lyckas bra.

Blindkarta.



Det är en fyrkant av världskartan som är kopierad på denna blindkarta. Var återfinnes den? Vad heta A, B och C?



Pröva

Tuppens Zephyr

och Ni köper ingen annan.

KOSTYMER

ÖRGRYTE KEMISKA • GÖTEBORG

BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
ELLER FÄRGAD HOS



IDUNS PORTRÄTTGALLERI



INGEBORG JEGERHJELM.
F. Nordwall. Sthlm. Änka efter överstelöjtnanten L. G. Jegerhjelms.
75 år den 21 juni.



MARIA DICKSON.
F. Hedengren. Örebro. Änka efter godsägaren James Henry Dickson.
70 år den 25 juni.



GERDA MELIN.
F. Blomberg. Karlstad. Direktör för Föreningen Värmlands Hemslöjd.
65 år den 12 juni.
Text sid. 109.



ELLY SINCLAIR.
F. Smedberg. Visby. Änka efter kaptenen, greve C. G. W. Sinclair.
65 år den 22 juni.



ANNE BERGSTRÖM.
F. Hollingworth. Örebro. Änka efter v. häradsh. G. B. Förest. f. Örebro läns sjuksköterskeförening.
60 år den 20 juni.



TOMINE KRUSE.
F. Wleügel. Visby. Änka efter kassören, frih. K. F. J. Kruse.
60 år den 22 juni.



HILDA SILVERSTOLPE.
F. Claréus. Strängnäs. Måka till majoren E. A. M. Silverstolpe.
60 år den 25 juni.



CHARLOTTE HAMILTON.
Fröken. Stockholm. F. bankkassör. Dotter till kammarherren, greve G. A. Hamilton och hans maka f. grev. Lewenhaupt.
55 år den 20 juni.



GERTRUD SÖDERLIND.
F. Lindroth. Stockholm. Måka till byråchefen i Domänstyrelsen Gunnar Söderlind.
55 år den 25 juni.



AGDA NÆSMANN-NORDSTRÖM.
Sthlm. Målarinna. Måka till byråchefen i Generallullstyrelsen N. M. Nordström.
50 år den 11 juni.



SIGRID WETTERLUNDH.
F. Berg. Vänersborg. Måka till regementspastor Gustaf Wetterlundh.
50 år den 20 juni.



MÄRTHA ELMÉN.
Fröken. Förste telegrafist. Stockholm.
50 år den 24 juni.



SIGNE SMEDMAN.
F. Hellström. Norrköping. Måka till lektor G. F. Smedman.
50 år den 24 juni.



GUNHILD ALMÉN.
Fröken. Stockholm. Har tilldelats guldmedaljen "Illis quorum meruere labores" av femte storleken.
50 år den 24 juni.



HULDA RUTBERG.
Promoverad till fil. dr i Uppsala. Dr R. är född 1884, avl. stud.-ex. 1907, fil. lic. 1916, sedan 1919 lektor v. Luleå folkskoleseminarium.
50 år den 24 juni.



MARIA HWASSER †.
F. Hellsing. Falun. Änka efter häradsskrivare A. G. Hwasser.
* 1841, † den 31 maj.



REGINA af GEIJERSTAM †.
F. Lexell. Hofva. Änka efter telegrafinspektören Emanuel af Geijerstam.
* 1852, † den 31 maj.



SELMA DE LAVAL †.
F. Neuman. Linköping. Änka efter banktjänstemannen J. J. P. de Laval.
* 1858, † den 2 juni.



SIGRID COLLIN †.
F. Bergendahl. Varberg. Måka till trafikchefen L. O. Collin.
* 1873, † den 31 maj.



JUDIT ROTH †.
F. Göransson. Umeå. Måka till ryttmästare C. R. K. Roth.
* 1875, † den 17 maj.

Dålig matlust,

blodbrist, samt därav följande nervositet och svaghet, övervinnes snabbast med järnmedicinen Idozan. Pr grund av dess 5-dubbla järnhalt och förträffliga sammansättning giver Idozan överraskande resultat. Idozan är utmärkt välsmakande, angriper ej tänderna och bliver billigast att använda. Rådfråga läkare. Fås å alla apotek.

IDOZAN

FÖRNÄMSTA JÄRNMEDICIN

UR HÄNDELSEARNAS KALEJDOSKOP



Från kronprinsparets besök i sitt eget hertigdömes huvudstad, Malmö. T. v.: Kronprinsessan hälsar på sjuksköterskorna på Malmö allmänna sjukhus — och minnes kanske därvid den tid, då hon själv var sjuksyster. (Foto Ohm.) — T. h.: Kronprinsessan hälsar den nya staden från sin vagn utanför järnvägsstationen. (Foto Küller.)



Drottning Wilhelmina av Holland och tronföljaren prinsessan Juliana, som med drottninggemålen prins Heinrich tillbringa mid-sommarveckan i Abisko.



Fem damer ha i dagarna hedrats med "Litteris et artibus". De fem äro, från vänster räknat: Grevinnan Anna Brahe, operasångerskan fru Greta Söderman, pianisten fröken Märtha Olsson, fil. d:r Lydia Wahlström, samtliga i Stockholm, och kantorn fröken Elsa Stenhammar i Göteborg.

PRINS WILHELM I VARDAGSLAG



Prins Wilhelm. Efter ett nytt fotografi från Aieljé Jäger.



Prinsen på Stenhammar Amatörfoto.

Ett trevligt amatörfoto av prinsen, taget av dr Alma Söderhjelm. Se vidare dr Söderhjelm's artikel om fyrtio-åringen på annat ställe i numret.



Det kanske allra senaste porträttet av prinsen är detta, amatörfoto av dr Alma Söderhjelm.



Prins Wilhelms Stenhammar.

Gahns Tvålar!

Det största urval tvålar finner Ni hos

GAHNS

Begär alltid en **GAHNS TVÅL** och välj sedan den sort som behagar Eder. Ni är då tillförsäkrad ett förstklassigt fabrikat

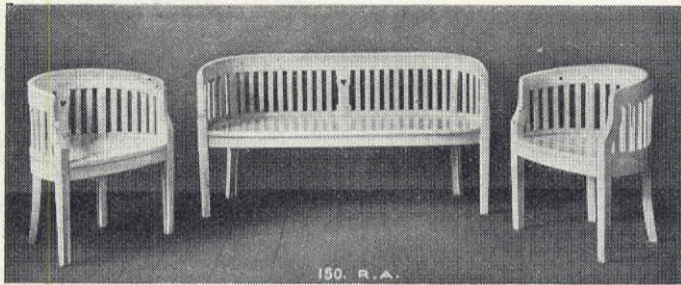
Vi nämna några sorter:

**Boroglycerintvål, Perubalsamtvål
Lanoiatvål, Borax Benzoëtvål
Lavendeltvål, Äkta Aseptintvål
och Borlanolintvål**

samt parfymerade tvålar i alla odeurer

Guldmedalj vid Industriutställningen i Stockholm 1897

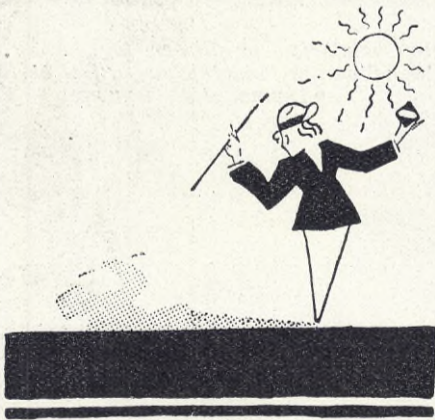
HENRIK GAHNS AKTIEBOLAG
KUNGL. HOVLEVERANTÖR
UPSALA



Mot omgående beställning kan strax levereras ett antal förstklassiga möbelgarnityr för trädgårdar och verandor, trädgårdssoffor, parksoffor, kyrkogårdsbänkar, strand- och trädgårdsvilstolar.

Märk väl! Vårdade trädgårdar fordra våra stilenliga, vitlackrade, mycket solida möbler. Moderata priser. Begär uppgifter.

RÖNNEÅDALENS AKTIEBOLAG, Billinge. Rt. 38.



Om sommaren hörs både knot och knorr av hettan halsen blir sträv och torr, och därför säger jag till Er: Tag alltid med på Er promenad det som Er läskar i högsta grad, en ask med Tulopastiller.

Tulo
DEN LILLE
HALSLÄKAREN

Äkta endast i originalförpackn. à **25**
A.-B. Förenade Chokladfabr., Sthlm. ÖRE



“Dalpojken dansar...”

(Forts. fr. sid. 611.)

na avstånd i kransen. Förr i världen brukade man vira hela majstången med blommor och grönt, men numera äro i stället de flesta stänger vitmålade med en slinga i grön eller blå färg.

Kommer så det högtidliga ögonblicket, då majstången värdigt smyckad åter skall resas med all sin tunga ståt. Saxar och båtshakar äro åter i farten, ropen ljuda allt ivrigare ju högre den reser sig, ett spännande ögonblick vacklar den, men allt går bra och nu står den på sin plats vid den stadiga stenpelaren. Ett dånande hurra bryter ut, någon svingar sig upp på stenen och ropar: ett leve för midsommarn i Dalarna! och sedan höres: »Jag vet ett land» ljuda enigt och taktfast. Knappt har den sista tonen förklingat, förrän musiken klämmer i med Dalpolskan, den gamla kända och kära melodien, som kommer det att spritta i benen på både gamla och unga. »Dalpojken dansar, dalkullan mä', så skinnkjolen flaxar högt över knä» — seså! Kom med nu och glöm för en stund att du är gammal! ropar den ena gubben åt en annan och drar honom med i långdansen kring stängen. Och nu få barnen dansa sig trötta, leka och rasa av hjärtans lust, medan ungdomen hälsar sommaren med sina vackraste sånger. En stund förstås — inte för länge — dansen lockar också dem, och snart tåga de unga par om par med spelmännen i främsta ledet uppför grönskande sluttningar till dansbanan på berget. Där blir det muntert med hambo och vals, schottis och polka, och när man tröttnar är det härligt att sträcka ut sig i gräset, njuta synen av de blåa bergen runtom, av älven och forsen och de vita kyrkorna nere på slätten, samt lyssna till kucku, som midsommarnatten ropar för sista gången det året.

Och midsommardagen går in, byn ligger högtidsprydd och fin med unga björkar och doftande lövmattor vid varje stuga. Förr fanns här en grind som ledde in till byn, och den pryddes också med björkar, som bundos ihop till ståtliga valvbågar. Nu samlas allmogén i sin lilla fridfulla kyrka, det är vackert med kullornas fina dräkter och allt det röda, vita och blommiga mot kyrkbänkarnas blåa färg. Dörrarna stå öppna utåt den lilla kyrkogården, solskenet strömmar in i breda strålar och syrenerna dofta ljuvligt — med andakt och värme stämma alla in i den vackra psalmen: Den blomstertid nu kommer...

Men barnen ha ännu inte firat midsommar nog. Enligt gammal sed bruka de alltid på midsommardagen klä ut sig och leka midsommarbrud, två flickor äro klädda till brudar och skrudade i all sedvanlig bröllopsstass, de övriga barnen äro

Iduns byrå och expedition,

Mästersamuelsgatan 45, Stockholm.

Redaktionen: ... Kl. 9—5 | Expeditionen: ... kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 9803 | Riks 1646 — Norr 6147
Red. B. Carlsson kl. 1—3 | Annonskontoret: kl. 9—5
Riks 8660 — Norr 402 | Riks 1646 — Norr 6147

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

35 öre efter text. 40 öre | Utländska annonser:
å textsida. Bestämd plats 45 öre efter texten, 50 öre
20 % förhöjning. Led. pl. å textsida, 20 % förhöjning.
och Platssökande 25 öre. | för särskilt begärd plats.

Iduns prenumerationspris:

Idun uppl. A.	Idun uppl. B.
Helt år 15:—	Helt år 17: 50
Halvt år 8:—	Halvt år 9:—
Kvartal 4: 25	Kvartal 4: 75



- Steinway & Sons -

**Lundholms
Pianomagasinet**

Stockholm
Jakobsbergsgatan 39

Göteborg Malmö

Oxygenol- Tand-Creme

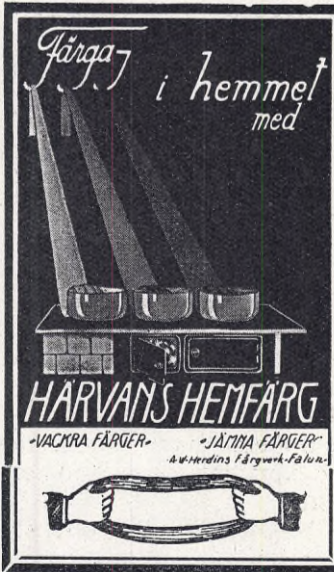
med vätesuperoxid

Stärker tänder och
tandkött.



BALANSMOTORN
ARCHIMEDES
2 1/2 hkr. 5 hkr.
A.-B. Archimedes
SUNDBYBERG - STOCKHOLM

ALLA KULÖRER
men bara en kvalitet
marknadens högsta,
ställer
**LACKFÄRGEN
RIVALIN**
över all konkurrens
Säljes hos alla välsort.
färghandlare
Fabrikant:
A.-B. WILH. BECKER
STOCKHOLM



**PHOSPHO-
ENERGON-
PILLER**

Förordas av läkare vid all-
män svaghet, nervositet, över-
anstängning och sömnlöshet.

SÄLJAS ENDAST I APOTEK

brudföljet. Med spelmannen före tågar hela skaran från gård till gård och låter sig beskådas, de dansa och leka ring lekar. Det bjuds på kaffe över lag vid långa dukade bord, och både gamla och unga ha hjärtans roligt. Hör deras glada visa:

När som flickorna ska hålla bröllop
vem får då vara med?
Och varför inte du och varför inte jag
och varför inte allesamman!!

Var vill ni tillbringa er midsommar?

(Forts. fr. sid. 615.)

för ur djupet av mitt hjärta, som privatmänniska, besvara Eder fråga, skulle mitt svar bliva ett helt annat — Lappland! I midnattssolens land finner man mer än någon annanstans i världen den rätta midsommarstämningen, där är det en verklig ljusets fest man firar i glansen av en sol, som aldrig går ner.»

Där senvärens blomprakt möter högsommarens.

Den bekante fjällbestigaren hr Anders Pallin längtar till blomprakt, sol och tystnad:

»Var jag vill tillbringa midsommar?

Antingen där blommorna blomma vackrast, klarast och färgrikast, där senvärens blomprakt möter högsommarens i slutet av juni på någon av Stockholms yttre skärgårds skyddade, makalöst vackra öar i det inre havsbandet, eller där jag kunde kl. 12 midsommarnatten se rätt in i solen, i den stora, hemlighetsfulla tystnaden på en av Lapplands jungfruliga, högre, svårbestigluga fjälltoppar.»

Vildmark och ensamhet framför allt.

Svenska Turistföreningens sekreterare, fil. d:r. C. J. Anrick, ger ett svar, som i all sin korthet är mättat med stämning:

»Med min fru och mitt tält i en vrå ute i vildmarken. Röken ringlar från lägerelden. En liten fjällbäck porlar där bredvid och över öde vidder och fjäll lyser midnattssolen i sin spröda glans. Och här uppe dansar endast myggen!«

Schweiz — något för vars och ens midsommarsmak!

Chefen för Schweiziska Turistbyrån härstades, hr Otto Keller, föredrar, som en sann patriot, sitt eget land. Till Schweiz står alltså hans håg när det ligger mot midsommartid:

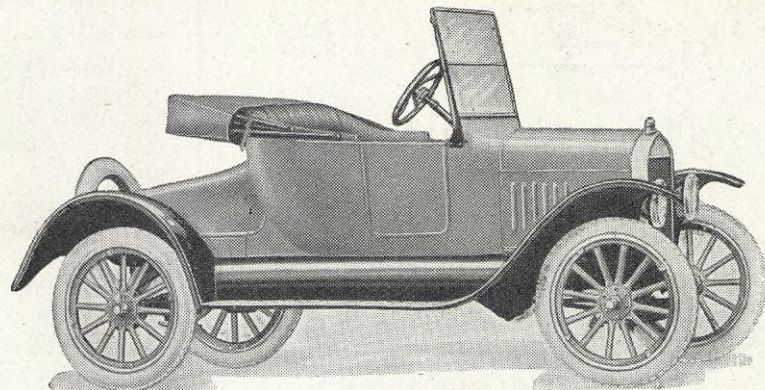
»Den eviga snön, de underbara fjällsjöarnas, de brusande vattenfallens land — skulle man inte längta dit när sommaren står i sin högsta fägring? Tänk t. ex. vilka skatter för en blomstervän, som bjudas därnere — hela blomvärlden från Medelhavet till Lappland! Och av klimat tar man vad som passar en. Tycker man om hetta stannar man i låglandet, finner man mera behag i svalkande vindar, styr man färden upp till alpmarkerna. 200 meter över havet för mera blygsamma höjdanspråk, 4,000 meter för luftentusiasterna.

Något för vars och ens smak — det är Schweiz!«

Kärlek på auktion.

(Forts. fr. sid. 616.)

henne från första dagen. Jag var inte verkligt intresserad, men när hon kom tillbaka sex dagar i följd, blev det liksom smickrande. Och sättet varpå hon betraktade mig och lyssnade till mig, då jag vade på med mitt prat — ja, jag kunde



Den grå Runabout. Pris kr 1725. Med självstart 100 kr. extra.

DEN NYA FORD

Runabout-vagnen är lätt, snabbgående, solid och alltid parat. Med sin nya utrustning, grå lackering och klädsel på säten ser den högst elegant ut.

Skärmar i svart emalj. Dörrhandtag och kylaremantel äro hållbart förnicklade. — Ford-vagnens ekonomiska fördelar kunna inte mera diskuteras.

KRONOR
1725
inkl. gummiskatt.

Allt, vad Ford tillverkar, är starkt, hållbart, praktiskt och billigt. Själva ordet Ford är en garanti.

Priser fob. Malmö plus järnvägsfrakt till köparens ort. Vagnen kan köpas gen. Fords vecko-inbetalningssystem.

Endast hos auktoriserade Ford-försäljare och -reparatörer garanteras äkta reservdelar och lika, bestämda priser.

77-150-450

Komplett Barnkläder Spirella=

för gossar och flickor i alla åldrar. Kråkor och Bahytter sys även om tillbehör finnes. Elegant och välgjort arbete.
E. NORÉNS BARNKLÄDERSAFFÄR
44 Karlbergsvägen 44, Sthlm.
Allm. Tel. Norr 147 94.

korsetten på beställning. Färdiga i lager. Fru A. Faleij, Grevturegat. 40, 3 tr., Stockholm. Tel. 792 96.

Mathilda Staël von Holstein

Led. av Sveriges Adv.-samfund. Malmorgsgatan 3, STOCKHOLM.

Familjerätt. Hyresärenden. Testamenten. Bouppteckningar. Förfrågningar från landsorten besvaras omgående.

Till och med den mest sysselsatta dam kan nu ha

vackra naglar med ett vackert, mjukt och jämnt nagelband.



Hur obehagligt är det icke att känna, att kritiska blickar ha uppdagat, att ni, innan ni skyndade er hemifrån, just försummade det enda, som är nödvändigt för att göra ett fullkomligt vårdat och soignerat intryck

Denna obehagliga känsla, som kommer av illa skötta naglar, behöver ni aldrig mera att lida av. Med Cutex har till och med den mest sysselsatta dam tid att hålla sina naglar vackra, glänsande och ständigt inramade av ett jämnt, slätt nagelband.

Det som allra först skall göras vid varje manicure är att behandla nagelbandet. Doppa endast spetsen av orangeträpinnen, som är omvirad med bomull, i den lilla flaskan med Cutex nagelbandsavlägsnare. Tryck därefter försiktigt tillbaka nagelbandet på varje nagel. Man kan liksom se, huru de ojämna, torra kanterna göras mjuka. Skölj fingrarna och torka därefter endast bort den lossnade huden. I samma ögonblick äro

era naglar omramade av ett mjukt nagelbands vackra, jämna kant. För att kunna bevara denna vackra kant en hel vecka, smörjes försiktigt en liten smula Cutex Cuticle Comfort (nagelcreme) på nagelbandet varje afton.

Men det som sätter prickerna över i'et och gör fullkomligt välskötta naglar så vackra, är det underbara nagellack, som nyligen har upptunnats av Cutex. Detta nya nagellack ger naglarna en strålande glans utan att de behöva poleras det minsta. Lacket fördelar sig jämnt och torkar ögonblickligen in, och naglarna hålla sig glänsande en hel vecka.

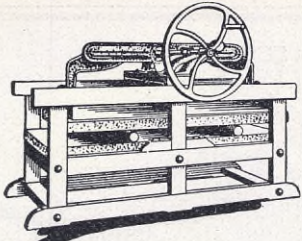
Ni kan få de nämnda Cutex artiklarna såväl som Cutex nagelsten och nagelpuder i alla parfymaffärer och apotek och hos alla kemikaliehandlare. Vidare finnas kompletta Cutex manicuresatser i fyra olika storlekar, nämligen: "Compact Set", "5 Minute Set", "Travelling Set", och "Budoir Set", innehållande allt, som är nödvändigt för en fullkomlig manicure.

CUTEX

Ensamförsäljare för Danmark, Norge och Sverige:

MADSEN & WIVEL,

Östergade 26, Köpenhamn K.



KOCKUMS

Skona tvätten! Med Kockums maskinmangel bli kläderna vackrare, arbetet lättare och tvätten mindre sliten än vid mangling på vridmangel.

KOCKUMS JERNVERK, KALLINGE.
Försäljningskontor: Stockholm - Göteborg - Malmö.



Största urval i

Badartiklar

**Badkappor - Baddräkter - Badmössor
Baddukar - Badväskor - Badmattor**
m. m.

Finnes i enklare såväl som elegantaste utförande.

Parfumerie Nording
Antoinette W.

Birger Jarls gatan 15 - Hamngatan 12 - STOCKHOLM
Till landsorten mot postförskott.



Köp
"Extra-Askén"

Däg. 400 grm.

Kronor 3:25 pr ask

Delikataste Choklad
PERCY F. LUCK & Co.

PRIMUS Varning.



FOTOGENKÖKET

Säljes i Järn- och
bosättningsaffärer
samt hos

A/B B. A. HJORTH & C:o, Stockholm

Då det kommit till vår kännedom att en del återförsäljare falskeligen utbjuda fotogenkök av andra fabrikat som Primuskök, vilja vi meddela att sådant tillvägagångssätt av oss kommer att beivras, då ingen annan än vi äger rätt att använda namnet

"PRIMUS"

eller någon namnkombination i vilken namnet PRIMUS ingår.

**Under sin mer än
30-åriga**

tillvaro har Primusköket, tack vare sin stora användbarhet och överlägsna kvalitet, tillvunnit sig allmänhetens odelade förtroende och användes numera över hela världen.

Som Primuskökets stora framgångar emellertid framlockat en mängd efterapningar såväl inom som utomlands, bör allmänheten vid inköp ihågkomma att äkta PRIMUSKÖK alltid bära vårt här nedan illustrerade varumärke och namnet PRIMUS instämplat i behållaren.



ha slagit bort en bukett pappersblommor som originalkransen Venus bar, så pigg kände jag mig. Det var då jag började tänka på vilken inspiration hon var för mig. och jag inbillade mig att om jag kunde ha någon som hon omkring mig, skulle jag snart ha bräckt dem alla som auktionsutropare.

Jag har glömt bort hur vi råkades, men råkades gjorde vi. Och jag svär, hennes sätt att smickra mig kunde ha varit nog att förvrida huvudet på en skojarare tio gånger mer slipad än jag och fyrtio gånger så gammal. Så gifte vi oss. Det är att hoppa över en hel del. Men ni vet allt det där, frieriet och de saker man säger, innan man blir gift. Så gifte vi oss och då började det roliga.

Först kunde jag knappast begripa hur det hängde ihop. Men jag hoppas få dö, om hon inte var uppriktig i sina åsikter om mig som auktionsutropare. Jag fattade det inte, som jag säger, och det var mitt stora misstag. Jag lät henne komma på auktionerna och sade till henne att icke bjuda på något. Men när jag började min rotväliska om någon onyttig sak av 5- och 10-centsbasarernas skräp och identifierade den och nämnde greve Rudolfs kollektion och så vidare, var hon i väg som en tvåårig hund på morgonspåret.

Jag visste inte, hur jag skulle ordna saken eller få henne ifrån det. På en månad hade jag inte hjärta att beröva henne illusionerna. Jag lät henne köpa. För tusan, jag har aldrig sett en sådan absolut åsna som hon var. Hon brukade välja ut det värdelösaste strunt jag auktionerade bort och bli tokig i det och köpa det med mina kalla pengar. Jag kom så långt, att jag förstod att jag var på utförsbacken. Jag brukade ta löfte av henne att hon inte skulle gå på auktionen, men jag kunde aldrig vara säker. Och om jag vevade på om något skräp och slog bort det med några fina fraser, så visste jag så säkert som amen i kyrkan, att frun min skulle vara där och att hon var fisken som nappar först och bäst och att jag sålt saken åt mig själv.

Nå, när vi varit gifta två månader, insåg jag, att jag måste tala reson med lilla frun. Hon kostade mig min sista nickelslant på dessa auktioner, och ju bättre jag auktionerade, desto mer förlorade jag, eftersom hon var så mottaglig för min yrkessvada. Det låter lustigt, men det var ett faktum. Då sade jag henne det. Jag gjorde rent hus. Jag berättade, vilken lögnare jag var och hur allt jag pratade på auktionerna var skräp och att hon var en åsna, som lät lura sig av det. Och så vidare och så vidare. Ja, jag sålde mig till henne som världens störste lögnare, den mest durkdrivna och genuine lögnare, som någonsin gått i ett par skor. Och det var så det började. Skilsmässan i dag är en slags höjdpunkt. Vi ha inte haft mycket att göra med varandra sedan den bekännelsen.

Mr Ludlow stirrade sorgset ned på återstoden i sitt glas med enbärdrink.

— Jag gifter aldrig om mig, jämrade han sig. Jag tillhör inte den sorten, som blir en snäll äkta man. En snäll äkta man är en man, som bara är en vanlig lögnare. Men jag? Ja, jag är en auktionsutropare!

Iduns nya följetong.

(Forts. fr. sid. 616.)

rande gestalt i sin nymornade hjälplöshet och tafatthet inför det nyupptäckta livet och de oanade konflikter det för i hans väg. Man kan inte undgå att med sympati och förståelse fångas av den utveckling



**DUNTÄCKEN
MADRASSER**

göra sängkammaren
till ett Paradis

J. Svensson & Bourghardt
GÖTEBORG
Täckfabrik Fjöderränseri

BAD- KAPPOR

**Lakan
Handdukar
Skor
Mössor
Dräkter**
m. m.

Paul U. Bergström's
74-78 Drottninggatan 74-78
STOCKHOLM

Kemisk Tvätt
utföres med största omsorg av
ARVIKA SPINNERIAFFÄR,
Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm.



*Likheten
mellan smör och
Vanderberghs
växt margarin
ligger i kvaliteten -
olikheten
i priset.*

Arbetsförmågan
och
arbetslusten
ökas
vid användandet av



Ferrin

Bästa Järnmedel.
Utmärkt stärkande.



Flyglar
Pianon

Grotrian Steinweg

Huvudnederlag för Sverige:
HIRSCHS PIANOMAGASIN
(CEDERGREN & Co)
Tel. 12194 Regeringsg. 26.

REVUERNAS

LA GARÇONNE

lär ni känna i

Victor Marguerittes bok

Ungkarlsflickan

(La Garçonne)

Samt i det kompletterande arbetet

Kärlekskamraten

(Le Compagnon)

av samme författare.

FRAMS FÖRLAG, STHLM

**KORSETT-
SALONGEN**

REGERINGSGATAN 22 1 tr.
STOCKHOLM

Rik sortering av såväl
enkla som elegantare
korsetter samt under-
kläder och strumpor
ständigt på lager.

Allt arbete utföres med
största noggrannhet till
billigaste pris.

Alla korsetter avprovats
Ett års skriftlig ga-
ranti medföljer varje
korsett, om en fjäder
rostar eller brytes in-
om ett år, erhåller
kunden en ny korsett
gratis.

Varor demonstreras
gärna i kundens hem
utan köptvång.

FRU GERDA MALMBORG
Tel. Norr 5066.

han genomgår i sin historiska tid. Redan miljöns atmosfär tjuvar läsaren: de mondana sommargästerna i den lilla Cornwallska staden med dess åldriga minnen och traditioner, det moderna hotellet i den gamla slottsbyggnaden, där hemlighetsfulla makter driva sitt spel med mottagliga sinnen, det mäktiga havet, som rullar mot den buktande gamla sandstranden och spelar sin egen melodi till människornas skådespel...

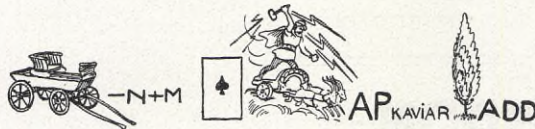
Det är omöjligt att i ord ge en uppfattning av en bok som denna, den måste läsas, kännas, upplevas, ja, den hör till de få utvalda böcker, som man verkligen upplever.

Hugh Walpole är i närvarande stund en av Englands mest lästa och avhållna författare. Hans skildringskonst är sann, äkta i varje tum, den är förnämt fri från falska effekter även i de mest romantiska av hans romaner. Hans djupa människoerfarenhet, hans enastående förmåga att intränga i olika naturer och tillägna sig deras livsyn äro grunden till den äkthet och friskhet, som präglar hans karaktärer. Just sådana äro människorna på gott och ont!

Av svensk publik har Walpole redan hunnit bli varmt uppskattad genom de två romaner, som utkommit i översättning, »Den gröna spegeln» och »Hertiginnan av Wrexhe».

Om Walpole personligen är att förtälja, att han är son till biskopen av Edinburgh, har fått sin uppfostran i Cambridge och varit verksam som lärare och journalist, innan han på allvar ägnade sig åt författarskapet. När han inte är ute på resor, tillbringar han sitt liv i London eller i sin villa i Cornwall.

Iduns pristävlan i n:o 25.



NUC -s RB



B **N**

I varje brev med lösning som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkena delas som extrapris mellan de bägge pristagarna förutom det vanliga priset på 5 kronor vardera. Kuvertet märkes "Pristävlan n:r 25".

Lösning.

Lösning på rebusen i n:r 22 är: Missväxt skall inträffa i år, om gamla märken slå in, ty göken gal på bar kvist. Pristagare blevo T. Granlund, Björknäs, Järlåsa, och Franzina Persson, Kaptensgatan 7 Halmstad, vars pris uppgår till kronor 17:95.



Just på landet

är ett "Husbondens röst"-instrument en fullkomligt idealisk förströelse.

Några vackra sång- eller musiknummer och en improviserad dans till tonerna av sommarrevyernas

populäraste melodier

ge Eder den rätta omväxlingen.

Instrument i alla prislägen.

Högmodern repertoar.

SKANDINAVISKA GRAMMOPHON A.-B.
Tel. 36 98 - OPERAHUSET - N. 88 03



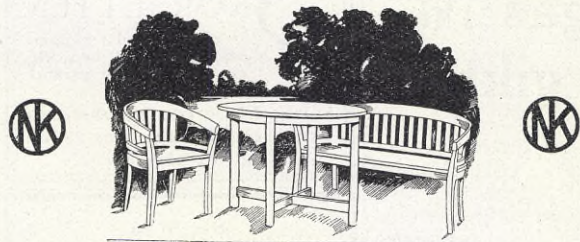
Feniths namn borgar för en förstklassig produkt!

Gräddmargarin: **"Extramärket Fenith"**
Växtmargarin: **"Feniths Extra Växt"**

äro marknadens förnämsta kvaliteter.

Huru man avlägsnar generande hårväxt utan att använda rakmaskin eller depilatoire.

Före VEET CREMENS tillkomst måste damerna använda rivande rakklingor och illaluktande depilatoire, då de ville avlägsna generande hårväxt. En rakmaskin stimulerar och befördrar hårväxten, då håret genom rakning blir tätare och tjockare. Det brännande barium sulfat, som finnes i depilatoire, förorsakar finnar, smärtsam irritation och ful hy. VEET CREMENS innehåller varken barium sulfat eller andra giftiga kemiska ämnen, varför det icke heller befördrar hårväxten och har ej, såsom depilatoire, en obehaglig lukt. Medan rakmaskiner och depilatoire i allmänhet blott avlägsna håret på huden, så utrotar VEET CREMENS håret i hudbotten, och denna kräm är lika lätt att använda som ansiktskräm i allmänhet. Man smörjer helt enkelt VEET CREMENS på, låter den sitta ett par minuter, tvättar den därefter av och varje tecken till hår skall vara borta såsom genom ett trollslag. VEET CREMENS fås i alla parfymierier. Engros-Depot: Madsen & Wivel, Köpenhamn.



TRÄDGÅRDSMÖBLER

N. K:s vackra modeller av egen kvalitetstillverkning påträffas i trädgårdar över hela landet. Begär illustrerad specialkatalog och prislista!

A.-B. NORDISKA KOMPANIET

råd var som vore lämpligast, ej alltför högt upp i landet. Växjö, Ulricehamn? Vill även gärna ha adresser på skolhem för pojkar i den åldern. *Rådwill.*

Svar: Bäst att först rådgöra med läkare. Kanske er sons åkomma kan bli bra utan flyttning eller är av sådan natur att klimatet ej inverkar på densamma. Annars äro de städer ni nämner säkert mycket lämpliga, isynnerhet den senare.

Solbacka läroverk för gossar, adress Stjärnhov är välrekommenderat; likaså *Lundsberg* i Värmland.

Fråga: 1) Hur och var kan man få lära blomsterbindning? Kan lön under elevtiden pretenderas och i så fall huru mycket?

2) Är en myckenhet av daggmask i jorden till skada för växtligheten och i så fall av vad orsak?

3) Vore tacksam för några upplysningar ang. Poughkeepsie i U. S. A., dess folkmängd, dess läge i förhållande till New York, huruvida det är en fabriksort, etc.?

Tripp.

Svar: 1) Elever i blomsterodling mottagas i nästan alla större blomster- och dekoreringsaffärer, synnerligast under höstmånaderna. Någon lön som elev kan ni ej påräkna förrän efter någon tid. Visar eleven anlag och duktighet får hon vanligen anställning efter elevtidens slut.

2) Långt ifrån att skada jorden luckra daggmaskar upp den och göra på så sätt nytta för växtligheten.

3) Poughkeepsie är en stad i staten New York på östra stranden av Hudsonfloden, 117 km. norr om New York. 27,936 invånare 1910. Industriort och flera läroanstalter. *K. W.*

LÄSARINNORNAS SPALT

SVAR.

Svar till Gamling. Äventyra inte edra pengar som ni med många års arbete fått samman, och nu fått tillökta med ett arv. Kallar ni er "Gamling", så är ni väl också gammal och ni kunde väl få den vila på äldre dagar, som ni nog behöver, fast ni nu känner er pigg på att arbeta i nytt arbete, ja, kanske ni rent av har spekulation på att öka ert kapital. Det kan bli tvärtom — ni kan helt enkelt förlora allt. Sådant har man sett. Nej, köp hellre en livränta, så är ni skyddad. Bättre litet med ro än mycket med oro, säger med rätta ett ordspråk. Hyr så en tvårumslägenhet. Bebo själv det ena rummet och hyr ut det andra. Vill ni däremot inte ha besvär med maten, så tag bara passningen. Detta, att hyra ut ett av sina två rum, det göra flera bekanta till mig, så jag vet att det är förmånligt. Och en av mina bekanta, äldre väninnor, har just köpt sig en livränta för de pengar som hon medels många års arbete sammansparat. Så även det kan jag lugnt råda till. Men vill ni detta till trots, ändå arbeta, så kan ni nog även få ett nått arbete vid sidan om. Virka eller sticka t. ex. på beställning sjalar och jumpers av det nu så moderna mjuka garnet. Så gör min väninna. Så även det vet jag går. *Ebon.*

Svar till E. F. S. När man fått fast fot vid något, om än aldrig så litet, så anser åtminstone jag, att man inte bör släppa det, utan utvidga det. Bara det att ha fast mark under fötterna, är värt mycket. Enligt mitt förmenande bör ni fasthålla vid det säkra ni nu har, och inte börja med något ovisst, för att släppa det Ni har. Det säkra lilla är vida att föredraga framför det större ovissa,



Tag två — tag många



Ju fler du äter, ju bättre bli de. Cloettas Pralinée à la Russe ha den fina, goda smak, som gör att man ej kan tröttna på dem. Du skall själv finna att de verkligen äro värda detta beröm. Vi påstå därför, att finare praliner än Pralinée à la Russe ej finnas att få och vi rekommenderar den som dessert efter högtidsmiddagen.

Tag det rätta —
Tag Cloetta

Cloetta

fen

A. ANDERSON

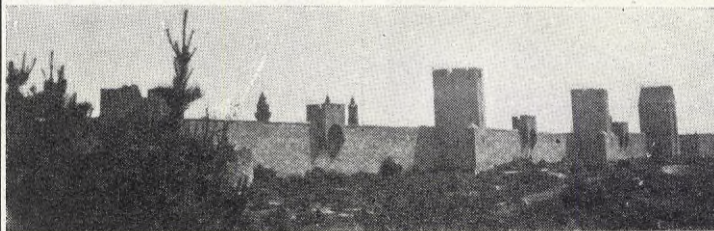
URMAKARE OCH
URHANDLARE
5 Hölländaregatan 5
Telefon Norr 130 93
Stockholm



Ständigt lager
av moderna

VÄGG- & FICK-UR

till billigaste priser
Reparationer utföras fort, väl och billigt under garanti.



Tillbringa Edra ferier på Gotland!

En verklig sommarvila, som även stärker sinne och nerver, får Ni i Visby och på Gotland, där det förgångna ännu lever kvar och åt det närvarande ger sin prägel av glömska och vila.

Skriv till Gotlands Turistförening, Visby.

Visby, Snäckgårdsbaden, Kneippbyn, Ljugarn, Slite, Klintehamn, Västergarn, Katthammarsvik, Ronehamn, Burgsvik, Fårösund, Kap-pelshamn m. fl.

RES TILL VISBY!



D:r Byl's preparater

Lybros

äro världsberömda och anses som de förnämsta bland nutida moderna toilettmedel.

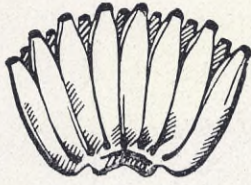
Inreg. varumärke.

A/B Franska Parfymmagasinet

Kungsgat. 13.

Hamngat. 5. - Drottninggat. 21.

STOCKHOLM.



Jamaica-Bananens Husmoders-Serie N:r 6



Länsresidenset, Mariestad
den 5/2 1924.

Bananens värde för oss husmödrar kan knappast överskattas. Den är hygienisk, läskande och närande att förtära rå och lämpar sig utmärkt att tillreda på olika sätt, som icke bliva dyrbara.

Marianne Ekman

KULLGRENS GRAVVÅRDAR

VACKRASTE GRANITSORTER
STILRENA MODELLER
FÖRNÄMT ARBETE
LAGA PRISER

Granitaktiebolaget
C. A. KULLGRENS ENKA
Uddevalle.

"GEYSIR" och "ARIEL"

Ovillkorligen bästa och billigaste uppvärmningssystem. Begär förslag.
En god vara blir alltid efterpad.
en dålig aldrig.

AKTIEB. JERNVERKSMAGASIN, MALMÖ
Telegr. Kockumsjern.
Rt. 526, 816 och 24 04.

Lacking

ENDA EFFEKTIVA MEDLET
FÖR
LACKSKORS BEVARANDE

som dessutom kan ge mycket mindre än det lilla säkra. Utvidga det som Ni nu har. Sticka för enskilda och för butiker. Den som kommit i gång med hemstickning saknar sällan arbete. Ni kan ju sy ävenledes. Detta både för butiker och enskilda. Bor Ni på landet, så kunde Ni ju ta litet inackorderingar, t. ex. klena barn, som behöva luftombyte och vars anhöriga inte ha råd att depensera så mycket. Ni kunde nog också få plats att sköta hushållet för någon ungarl eller änkekan, då Ni säger att Ni är van vid lant-hushåll. Det vore visst inte omöjligt att Ni kunde, med reducerad lön, få ta barnen med er ty jag känner personer, som fått göra så fast visserligen endast med ett barn. Och jag vet en som kunnat få bli fru på ett sådant ställe, fast hon ville inte. Men jag råder Eder inte ändå att ta en sådan plats, ifall ej förhållandena äro särskilt gynnsamma. En annons kostar ju inte så mycket. Studera därtill annonser i olika tidningar, varav Ni bör skaffa Er lösnummer. En annons kan ge goda uppslag. Tala dessutom med människor. Håll ögonen öppna för alla möjligheter och eventualiteter. Ebon.

Svar till "Frågväs". En utmärkt apparat för glödrättningsarbete finnes till salu hos Frkn H. Holm, Rådmanngatan 79, n. b. v., Stockholm.

Svar till Musikalisk privatlära-rinna. Ingen kan garantera att Ni skall få elever. Men dylikt kan utronas medels annons. Ni sätter in en annons i den stads mest spridda tidning, varest Ni ämnar sätta er ned. Ni skriver t. ex. så här: "Om ett tillräckligt antal elever anmäla sig, ämnar undertecknad sätta upp en musik- och språkskola. Referenser finnes." Ja det är just referenser Ni först och främst skall skaffa Er — alla möjliga slags intyg på Er duglighet, med uppgift på hos vem Ni studerat musik och med betyg från Edra föregående platser, där Ni undervisat, enkannerligen i språk. Alla dessa referenser skall Ni på Edra resor efter anställning städe föra med Eder i en liten handväska. Jag har just nyligen sett ett sådant konvolut, tillhörigt en ung änka som sökte anställning i nästan samma branch som Ni. Inte förrän ett tillräckligt antal elever anmält sig bör Ni hyra lägenhet, som Ni naturligtvis kan ha sett på förut. Angående referenser får Ni utom de skriftliga, även ha ett eller två muntliga. Några kända inflytelserika personer i den stad där Ni tänkt bosätta Er och där Ni annonserat. Till dessa skall Ni i annonser hänvisa, för att vederbörande skall kunna ringa dit. Så har jag sett flera annonserande göra. Referenser göra kolossal. Hoppas nu allt skall lyckas för Er. Men bemanna Er i alla fall med en god portion tålmod. Ty det behövs nog. Ebon.

Svar till L. O.: Annonsera i någon Ångermanländsk tidning. Namnet på en sådan kan Ni finna, om Ni går upp på närmaste postkontor, där en stor bok finns tillgänglig för allmänheten. Denna bok upptager namnet på alla inländska tidningar. En av Edra egna tidningar kan också förmedla annonsen. Sätt då ut i annonsen Ert namn och adress, så att de eventuella svarande sända sina svar direkt till Er. Ebon.

Glöm ej
att skaffa Eder
Iduns Kokbok.
Ny utvidgad upplaga.



Se med Edra egna ögon att Ni får Mazettis ögon

Ni är då säker på att alltid erhålla en delikat, kraftig och hälsosam cacao.

OBS! Våra olika billigare kvaliteter cacao såväl i hektopaket som i lös vikt.

Varnas för efterapningar av påse och etikett!



Låt Eder skönhet framträda!

"Complexion Clay" är det bästa medlet mot rynkor och dålig hy.

Vetenskapen har funnit en naturlig metod för avlägsnandet av blemmor, orenhet och brister i huden. Denna uppfinning har fått namnet Complexion Clay. Den mjuka cremelignande packningen lägges över ansiktet och när den, efter några minuter torkat och hårdnat drar den med mjuk bestämdhet ut varje orenhet ur huden. När massan avlägsnas har huden fått nytt liv och är klar, mjuk och vacker.

Behandlingen, som skänker en angenäm, uppriskande känsla, kan även utföras i hemmet, varför Complexion Clay med beskrivning och särskilt utex. god hud-creme för behandlingen försändes mot postförskott.

LUNDHOLMS FRISÉRSALONGER

Anna-Lisa Lundholm, utexam. från Millius, New York.
ARSENALSGATAN 2. Obs! 1 tr., hiss.
Söndagsmottagning efter beställning. Norr 240 45.

Hemligheten med vår

WB Eau de Cologne

ligger i dess utsökta och friska doft, som gör den till en kvalitetsvara. Till salu i alla specialaffärer.

WURP & BOLL, A.-B.,
Kungl. Hovleverantör.
Göteborg.

är världens förnämsta Hårmedel och överträffas icke av något annat liknande preparat.
Pris pr fl. 3: 25.
Erhålles hos alla 1:sta klass Parfymeri, Damfrisering och Droghaffärer.

Det lönar sig

alltid att sända sina amatörarbeten till oss för framkalling och kopiering.
Obs! Frakt- och portofritt.
N. & T. ANDERSSON,
Drottningholmsvägen 7, Stockholm.

MATTOR MATTOR MATTOR

Alla sorters material
TILL DE OMTYCKTA HANDKNUTNA MATTORNA
Observera! Våra egna mönster.

SYSTRANA HULTGREN

Birger Jarlsgatan 13, 2 tr. - STOCKHOLM

VITRUMS FERROL

är det kraftigast aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält föredrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
APOTEKET VASENS APOTEKS-
VARUCENTRAL VITRUM,
STOCKHOLM

Originalflaskor om 500 gram.
Fås å alla apotek.
Nedsatt pris kr. 3.25 pr fl.

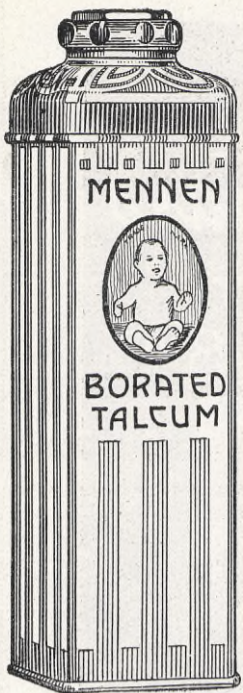
Eder fot bränner!



Använd då
NOGIBOL
upplöst i varmt
fotbad som
borttager all
ömhet och andra
obehag.
BOREOL-
svettpulver,

vilket, efter föregående tvättning, inpuddras armhålorna och kroppen mot armsvett och annan överdriven svettutdunstning. Rekommenderas även som tillförlitligt Fotströ-Pulver.

TEKN. FABR. BORE H. A. B.
Stockholm. Tel. 153 91.

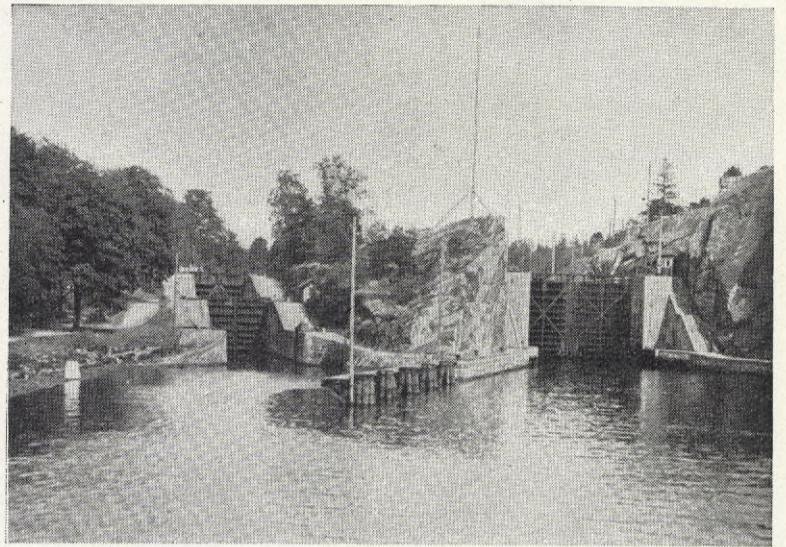


Under Mikroskopet

ter sig Mennens Bor-talk-puder som en myriad av små vita tvättvampar. Så verkar det också. Det absorberar all fuktighet, tränger in i alla små hudveck och utför där sin viktiga mission att hålla Babys skinn mjukt, torrt och sunt. Alla mödrar borde begagna det för sina småtingar efter varje bad och tvättning och vid varje ombyte. I nio fall av tio beror Er Babys missnöje, om den skriker, på hudbesvär av en eller annan art. Mennens Bor-talkpuder gör underverk. Det skyddar och stärker huden på samma gång. Hav alltid till hands

MENNEN'S Bor-talk-puder

General-Agent
A/B GUSTAF ENEQVIST
Vasagatan 15-17, Stockholm



GÖTA KANAL

SVERIGES VACKRASTE TURISTLED

Stockholm—Göteborg eller vice versa.

Besök i Trollhättan, Vadstena m. fl. platser.

Begär prospekt och turlista hos Resebyråerna eller direkt från
ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET GÖTA KANAL
GÖTEBORG - STOCKHOLM



Rengöring av mattor

blir med Salus en helt enkel procedur.

Salus besparar mattan den nötande piskningen och genom sin utomordentliga effektivitet gör den mattan utan stort besvär verkligt dammfri och ren.

Ännu oöverträffad står den första svenska dammsugaren Salus. Bese den å Löfquists Utställning, Birger Jarlsgatan 23, eller ring och begär demonstration utan köptvång i Edert hem.

SALUS
DAMMFÖRINTAREN
NYA ELEKTR. A.-B. VOLTA,
Telefoner: Volta 31953, 31954, 32207, 32208.
Löfquist 503, 714 03.



*D. N. läser varje mamma
från Skånör till Piteå.
Mammas flicka gör detsamma.
D. N. läsa stora, små.*

Prenumerera på
DAGENS NYHETER



En Daglig Glädje

bereder Khasana-Tvålen i badet eller vid tvättningen. En glädje utgör två-
lens utsökta, varaktiga välukt och dess förskönande inflytande på huden.
Det är nog att lätt stryka med tvålen över den fuktiga huden för att fram-
kalla ett ovanligt rikligt, halt lödder. Mycket sparsam i bruket och med
varaktigt doft.

Khasana-Tvål

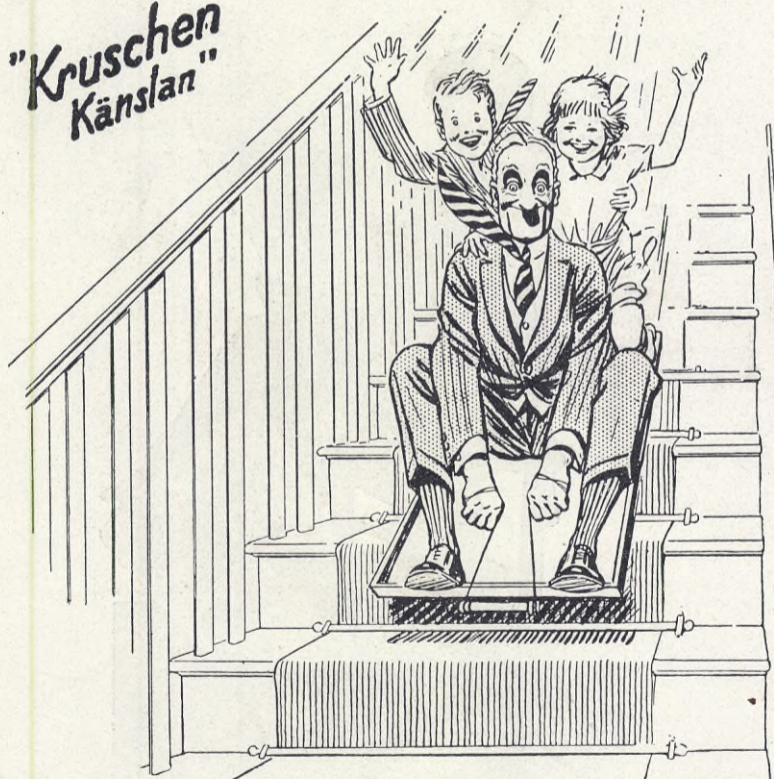
föredrages av otaliga personer, emedan den är parfymrad på samma sätt
som Khasana-Badsalt, Khasana-Toalettvatten, Khasana-Talkpuder och de
talrika andra Khasana-produkterna. — Finnes i flera tusen affärer.

DR. M. ALBERSHEIM / FRANKFURT AM MAIN
FABRIK FÖR FINARE PARFYMERIER / GRUNDAD 1892

Representant för Sverige: A. W. Galle, Kopenhagen, Lövstråde 8



"Kruschen
Känslan"



Tag litet Kruschen Salt, så
mycket som täcker en 25-öring
regelbundet i Eder morgon-
dryck, eller i ett halvt glas
varmt vatten, smakar icke, och
denna lilla dosis skall få Eder
att genomleva dagen med frisk
optimism och sund styrka.

Kruschen Salt

Ungt blod!

"Då jag var ung —", säger Mr. Kruschen, och så avbryter han sig,
och man ser en skälmaktig glimt i ögonvrån.

Då han var ung. Men han är väl ung ännu! Det veta vi ju alla, och
även Ni kan oberoende av ålder hålla Eder på höjdpunkten av kraft och
energi. Men förutsättningen är, att Ni håller kroppsorganismen i rätt
funktion.

Hälsan är glädjens "a" och "o". Om blodet är rent och porlar friskt
genom Edra ådror, kan Ni vid 60 års ålder förena ålderns erfarenhet
med ungdomens entusiasm. Det är ej alls något mystiskt förenat med
"Kruschen-kuren", ty den avser blott att hjälpa naturen, som i och för
sig skulle kunna tillföra kroppen de erforderliga mineralsalterna. På
grund av för litet motion och frisk luft, oregelbundna måltider och
övriga olägenheter, som äro förenade med det moderna livet, kan icke
kroppen tillgodogöra sig tillräcklig mängd av dessa salter. Det är denna
brist som Kruschen Salt avhjälper. Blodet renas, njurar och lever
bringas till rätt funktion. Ämnesomsättningen underlättas, och mat-
smältningen förbättras.

Kruschen Salt är känt över hela världen. Envar god sak har såväl
sina anhängare som motståndare. Skaffa Eder emellertid själv ett om-
döme förrän Ni fattar ståndpunkt i frågan. Kruschen Salt har hjälpt
millionals människor. Varför skulle det ej kunna hjälpa Er?

"Det är den dagliga lilla dosen, som gör det!"

Kruschen Salt i glas à Kr. 3:— räcker för 100 dagars förbrukning
och erhålles hos Hrr Handlande eller pr postförskott (vid 3 glas fran-
co) direkt från ensamförsäljarna:

A.-B. ALFRED BENZON & C:o

MALMÖ - STOCKHOLM - GÖTEBORG

Ks 80.